Kalmar.

Prenumerationspris: för hela år 5 kr., för tre månader 1 kr. 80 öre, för halfår 2 kr. 80 öre, för fjerdedelår 1 kr. 60 öre, för en månad 70 öre. Lösnummer a 10 öre säljas å Westinska boktryckeriet, Södra Långgatan N:o 36.

N:o 51. | Ansvarig utgivare: Carl Gethe. | Onsdagen den 27 Juni | Tryckt i Kalmar å Westinska boktryckeriet. | 1888.

Annonser a 10 öre pr trycktt petitrad för första tecken och 8 öre pr rad eller tecken omräknad å Westinska boktryckeriet bagarne före utgifningsdagarne till kl. 5 e.m. Längre annonser böra intemnas samma dagar före kl. 12 middag.

Luftresa till Wexiö.

Söndagen den 1 nästa juli afgår ett extratåg från Kalmar till Wexiö och åter.
Afgång från Kalmar fl. 5,18 f.m. Ankomst till Wexiö fl. 10,04 f.m.
„ „ Wexiö „ 6,15 e.m. „ Kalmar „ 10,45 e.m.

Afgift för fram- och återresa:
5 kr. för 1 plats i 1:ska klassens wagn,
2,50 „ „ 1 „ i 3:dje „ eller öppen inredd wagn.

Kalmar den 23 juni 1888. Trafikchefen.

Nederlag af
Fiskeby Pappersbruks tillverkningar
af gul Förhydningspapp af flera qvalitéer.
Spännpapper,
Asfalt-Takpapp,
Asfalt-Taktjära m. m.,
till brukets priser hos *F. F. Gullbrandsson.*
OBS.! Priskurantier sändas gratis på reqvisition. 7

Å tidn. KALMAR
som utkommer **två** gånger i veckan, neml. hvarje helgfri onsdag och lördag, kl. 12 midd., mottagas prenumeration såväl å alla **postanstalter** som hos **redaktionen** i **Kalmar** och herr **Fr. Johansson** i **Borgholm.**
Priset är för tiden från 1 juli till årets slut
2 kronor 80 öre
samt för ½ år **1 kr. 60 öre**, postbefordringsafgiften inberäknad.
Redaktionen.

I Metodistkapellet:
Stor Sällskaps-Missions-Fest
i morgon afton fl. ½ 8. Sång, tal och mittemellanå af flere. Sång med guitarr. Missionsberättelser och ett bref från pastor E. R. Biljegren, Zululand, komma att uppläsas m. m. Entré endast 10 öre. Wettefördelningen tillfaller utre missionen, hvarjemte rebovisés för i "Svensska Sjömansbladet".
Hjertligast välkomna!

Missionsmöte
anordnas i Mörbylånga Betlehem tisdagen den 30 juni och lördagen den 1 juli, med början första dagen fl. 9 f.m. Auktion å hjelmningsarbeten anfäldes på lördagen fl. 4 e.m.
Hvitsiljan gäfwor till berörande ändamålet med tacksamhet af fru Wärnström i Betlehemsgården.
Pastor Hammar, resesombudet Sundell m. fl. predikanter medtaga.
Obs.! Ett brukbart orgel-harmonium kommer att säljas under mötet.

Missionsmöte
hålles i missionshuset Betheda nästa söndag och måndag den 1 och 2 juli. Ev. missionsförbundets reseombud Nils Månsson, missionären Petersson m. fl. predikanter nämnas.
Widare program nästa lördag!
— Vigde.
Thure Sandström.
Ingeborg Svederus.
Örebro den 24 juni.

— Dödsfall.
Att
Gud i dag behagat hädankalla
vår lilla älskade Dotter
ANNA MAGDALENA,
11 månader gammal,
djupt sörjd och saknad af oss och Syskon,
vander härmed Slägt och Vänner tillkännagifvet.
Herren gof och Herren tog; välsignadt vare Herrens namn.
Sv. Pa.-B. Nr 345: 5.
Hallerstad den 22 juni 1888.
Charlotta Lindér. **John Lindér.**

†
Att
min älskade Maka
KAROLINA KRISTINA,
född *Sjölin,*
efter lagd hälsade stille och fridfullt
här aflad den 24 juni 1888, kl. 10½ e.m.,
i en ålder af 67 år, 4 månader och 1 dag;
djupt sörjd och saknad af mig, Dottern, Systrar,
Trofpsenlinan och talrika Vänner,
vander endast på detta sätt tillkännagifvet enligt uttryckliga begäran af den bortgångna, som äfven önskade att hennes sista tackamsma helsningar ännda skulde meddelas frånvarande sahbriga samt kära, trofasta vänner.
Ronneberg. 3: 23, 24. Sv. Pa.-B. 494: 4.
Oscarshamn den 25 juni 1888.
S. G. M. Ströhm.

— Sammanträde
Sjt J. L. C. 3
sammanträder torsdagen den 28 dennes, kl. 5 e.m.

Fabriks- och Handtverksföreningen
i Kalmar samtlige medlemmar kallas till allmänt ordinarie sommarmöte å stora mässhuset måndagen den 2 juli, kl. 6 e.m., för att delgifvas revisionsberättelsen för förlidet år samt utse understödsstarar.
Anmärkningar till understöd vid Fabriks- och Handtverksföreningens understödskassa skola vara inlemnade innan juni månads utgång. **Styrelsen.**

— Bergsrätten sammanträder.
Bergsnämnarne uti bemmanagaren Carl Johan Andersson i Skarpa Ahlby och hans hustru vid häradsrätten i Öland Södra Mot anhängiga konkurs kallas till sammanträde å gästgifvargården i Farjestaden tisdagen den 14 nästa juli månad, kl. 3 e.m., för att besluta om försäljningen af konkursboets fasta egendom, bestämma underhåll till gäldenären samt utvade till konkursförvaltningen, hvarjemte andra frågor, som angå konkursboet och dess förvaltning och vid sammanträdet vickas, förekomma till behandling. Mörbylånga den 20 juni 1888.
E. Mefers.
Rättens ombudsman.

Bergsnämnerna uti handl. D. A. Wahlgrens i Mörbylånga och hans hustru vid häradsrätten i Öland Södra. Mot anhängiga konkurs kallas till sammanträde å gästgifvargården i Mörbylånga köping onsdagen den 11 nästa juli månad, klockan 10 f.m., för att granska upprättadt utdelningsförslag samt besluta i åtskilliga förvaltningsfrågor. Mörbylånga den 18 juni 1888. **E. Mefers.**
49 Rättens ombudsman.

Bergsnämnerne uti sfldne kronolänsmannen K. G. Bolingrens i Karlsö och hans hustru vid häradsrätten i Öland Södra Mot anhängiga konkurs kallas till sammanträde å Resmo gästgifvargård måndagen den 16 nästa juli månad, kl. 4 e.m., för att besluta i åtskilliga förvaltningsfrågor. Mörbylånga den 20 juni 1888.
E. Mefers.
Rättens ombudsman.

Bergsnämnerna i P. M. Nikolausson från Nybro konkurs kallas till sammanträde på Åstelltet derstädes onsdagen den 11 inst. juli, kl. 5 e.m., för att höras och sig yttra öfver köpeanbud å konkursmassan tillhörig fastighet och hurvida betalning skall erläggas till konkursmassan för undantagsförmåner, som kommit gäldenärens hustru till gods. Kalmar den 22 juni 1888.
S. G. WÅLLGREN.
Rättens ombudsman.

Bergsnämnerna i Jonas August Carlsons från Hässeryd konkurs kallas till sammanträde på Bäckebo gästgifvargård fredagen den 13 inst. juli, kl. 11 f.m., för att höras och besluta: om sätet och villoren för försäljning af konkursmassans fasta och lösa egendom, om förvaltningsarvode, om underhåll till gäldenärens hustru och hennes barn samt i fråga om konkursmassans rätt till qvarn och sig vid Sandelåt. Kalmar den 22 juni 1888.
S. G. WÅLLGREN.
Rättens ombudsman.

Bergsnämnerna i Sven Johansssons från Högbylinn konkurs kallas till sammanträde på Bäckebo gästgifvargård fredagen den 13 inst. juli, kl. 11 f.m., för att yttra sig öfver köpeanbud å konkursmassans tillhörige byggnader och för att besluta om förvaltningsarvode. Kalmar den 22 juni 1888.
S. G. WÅLLGREN.
Rättens ombudsman.

Bergsnämnerna i hotellmästaren m. m. herr grefve F. Posses konkurs kallas till sammanträde på Hotell le Grand i Kalmar lördagen den 14 inst. juli, kl. 11 f.m., för att yttra sig öfver de köpeanbud, som vid auktion å konkursmassans fastigheter afgifvits tidigare på dagen.
Kalmar den 18 juni 1888. **S. G. Wållgren.**
49 Rättens ombudsman.

— Bouppteckning.
Tisdagen den 10 nästinst. juli,
kl. 10 f.m., förrättas bouppteckning i Fårlunda prestgård efter sfldne kyrkoherden derstädes, Dr. Th. D. P. J. A. Hammerhielm, då de, som i återhället hafva fordringar eller skulder, böra sådant anmäla. Anmälningar kunna äfven föreinnan göras skriftligen hos undertecknad, under adress Mossebo och Fårlös. Ölands Segerstad den 21 juni 1888.
B. U. A. Hammerhielm.

Lostiga tjenster.
Plats vid flyttande mindre folkskola inom Gullabo föreamling sökes hos skolledet före den 28 juli d. å. Tillträde den 1 september. Lön 300 kronor jemte husrum och vedbrand. Adress: Gullabo.

Lärarinnebefattningen vid en flyttande småskola i Bäckebo sökes hos skolrådet före den 1 augusti. Lön 250 kronor samt husrum och ved. Bäckebo.
Skolrådet.

Kungörelse.
Jemlikt 38 § i reglementet för allmänna besparings- och lifförsäkringsanstalten i Kalmar län varder härigenom kungjordt att sparbankskontan å i denna anstalt insatte medel från och med den 1 januari 1889 utgör fyra (4) procent.
Kalmar den 27 juni 1888. **Styrelsen.**

Jemlikt 4 § af lagen
angående handelsregister, firma och prokura den 13 juli 1887, varder härigenom kungjordt följande denna dag i här förda handelsregister intagna firma-anmälanden:
Hans Olof Hellgren i Nybro ämnar fortfarande idka handel i Gårdsrums socken under firma **"H. O. Hellgren".**
Jonas Wilhelm Carlsson i Rugstorp ämnar fortfarande idka handel i Bäckebo socken under firma **"J. W. Carlsson".**
Karl Lorens Gaslander i Strandtorp ämnar fortfarande idka handel i Böda socken under firma **"K. L. Gaslander".**
Carl August Mikaelson i Alfvidsjö ämnar fortfarande idka handel i Persnäs socken under firma **"C. A. Mikaelson".**
Johan August Almin i Nygård ämnar fortfarande idka handel i Persnäs socken under firma **"J. Allmin".**
Jonas Gustaf Ahlstedt ämnar fortfarande idka diverschandel i Döderhults socken under firma **"J. G. Wahlberg".**
Axel Albert Johansson i Mönsterås köping ämnar fortfarande idka trävaruhandel derstädes under firma **"Alb. Johansson".**
Nils Gustaf Nilsson i Mönsterås köping ämnar fortfarande idka specerei- och diverschandel derstädes under firma **"N. G. Nilsson".**
Frans Otto Nilsson i Mönsterås köping ämnar fortfarande idka specerei- och diverschandel derstädes under firma **"Frans Nilsson".**
Carolina Jonsen i Christidala socken ämnar fortfarande idka bagerirörelse och diverschandel derstädes under firma **"Carolina Jonsen".**
Johan Julius Westerström i Ålems socken ämnar fortfarande idka handel derstädes under firma **"J. J. Westerström".**
Carl Josef Palm i Gårdlby socken ämnar fortfarande idka handel derstädes under firma **"C. J. Palm".**
Carl Edvard Lundqvist i Ishult ämnar fortfarande idka handel i Tuna socken under firma **"Carl Edv. Lundqvist".**
Johan Fredrik Söderqvist i Lönstad ämnar fortfarande idka handel i Tuna socken under firma **"Johan Fredrik Söderqvist".**
Carl Magnus Danielsson i Rödmossa ämnar fortfarande idka snickerirörelse i Wirsemns socken under firma **"C. M. Danielsson".**
Sven Gustaf Andersson i Rockneby ämnar fortfarande idka handel i Ryssby socken under firma **"S. G. Andersson".**
Pehr Emanuel Sundgren i Pkryd ämnar fortfarande idka gurfverktyrkt och fabriksrörelse för tillverkning af trioljor i Carlslunda socken under firma **"P. E. Sundgren".**
Ludvig Byrén i Bosgård ämnar fortfarande idka handel i Sanct Sigfrids socken under firma **"L. Byrén".**
Sofie Eleonora Dahlgren i Smedby socken ämnar fortfarande idka handel derstädes under firma **"Sofie Dahlgren".**
Lisa Christina Andersdotter Molin i Mörtlörs ämnar fortfarande idka diverschandel i Hjortsets socken under firma **"C. A. Molin & Co".** Till prokurist är antagen C. A. Molin.
Adolf Sigfrid Carlson i Dalsbo ämnar idka handel i Hvena socken under firma **"A. S. Carlson".**
Sven Petterson i Stora Köbo ämnar fortfarande idka diverschandel i Fogelfors socken under firma **"Sven Petterson".**
Calmar i Landskansliet den 23 juni 1888.
Ex officio:
C. A. Palme.

Handarbetskurs.
Efter, i Stockholm, genomgången kurs, mottager undertecknad elever i finare handarbeten, skaun märkning, fläcgopyr, sulomskarf, kryssling, trädsömt och glansläning m. m. Nybörjare mottagas äfven och kunna, om så önskas, få undervisning efter Scharlenfeldtska metoden. Anmälningar torde ske å Sofiedal (Gunda Lunestedt), 1 tr. upp.
Elin Lidman.

Sjöförsäkrings-aktiebolaget VEGA i Stockholm
meddelar försäkringar för skador, som inträffa vid transporter på haf, sjöar, floder, kanaler, i hamnar och till lands emot billigaste premier genom **J. A. Sjögren.**

Alfred Leths 7
Skjortmagasin,
Tricot- & Herr-Ekiperings-Affär
rekommenderas i kunders benägna ihågkomst.

Brand- och Lifförsäkrings-Aktiebolaget
SVEA
i
Göteborg
meddelar:
Brandförsäkring, dels på viss tid och dels på all framtid,
Lifförsäkring, af hvars vinst försäkringstagarne äro delaktige, samt
Lifrante- och Kapitalförsäkring.
Agent i *Kalmar:* **Aug. Söderström** (endast för brandförsäkring).
Do i *do* **Arvid Bergvall** (endast för lifförsäkring).
Do i *Grönskåra:* **Bror Rosander.**
Försäkringar upptagas äfven af
J. G. Blomdell i *Nybro.*
2 (G. 11,547×24.)

Till likklädsel!
Svart, hvit och stjernig Tarlaton, Caschimir, Piqué, Spetsar, svarta och hvita Sidenband samt Grafkransar, till billigaste priser hos
39 **Wilhelmina Håkanson.**
Fru Jenny Schwerts f. d. butik midt emot posten.

Tillfred i ytterst billiga priser försäljes i minut och och partiförsäljes Pepper & Brefkuverter, Räkneskaps-, Kopie- & Protokollsböcker, samt alla sorter Skrif- & Ritmaterialier etc., etc. 500 st. Brefpapper och 100 Brefkuverter af god qvalité erhålles tillsammans för endast 90 öre.
Hjalmar Appelloffs
Bok- & Pappershandel,
6 Kalmar, Stortorget 34. Telefonnummer 105

Jemlikt 4 § af lagen
angående handelsregister, firma och prokura den 13 juli 1887, varder härigenom kungjordt följande denna dag i här förda handelsregister intagna firma-anmälanden:
Frans Olof Jonsson i Örsjö ämnar idka trävaruhandel i Madesjö socken under firma **"F. E. Jonsson".**
Sophia Ancker Erdmann Holst i Drag ämnar fortfarande idka handel i Ryssby socken under firma **"Sophia Holst".**
Gustaf Moberg i Waldemarsvik ämnar fortfarande idka handel i Tryserums socken under firma **"Gust. Moberg".**
Viktor Wilhelm Jonsson i Landsholm ämnar fortfarande idka handel i Tryserums socken under firma **"Wilhelm Jonsson".**
Carl August Carlsson i Franeborg ämnar fortfarande idka handel i Tryserums socken under firma **"C. A. Carlsson".**
Sven Nilsson i Tombo ämnar fortfarande idka handel i Alvy socken under firma **"S. Nilsson".**
Olaus Sandholm i Nybro köping ämnar fortfarande idka bryggerirörelse derstädes under firma **"O. Sandholm".**
Johan Fredrik Hultman i Pkryd ämnar fortfarande idka färgerirörelse i Carlslunda socken under firma **"J. F. Hultman".**
Sven Petter Karlsson i Pkryd ämnar fortfarande idka handel i Carlslunda socken under firma **"S. P. Karlsson".**
Anders Olof Johansson i Mönsterås köping ämnar fortfarande derstädes idka handel med trä- och andra varor under firma **"Johansson & Fornander".**
Jacob Jonsson i Högby socken ämnar fortfarande idka diverschandel derstädes under firma **"J. Jonsson".**
Johan Ulrik Thorell i Gunkrom ämnar fortfarande idka handel med krut och dynamit i Gantisholda af Wissefjerda socken under firma **"J. U. Torsell".**
Johan Fredrik Ekholm i Nybro köping ämnar fortfarande idka kopparslagarerörelse derstädes under firma **"J. F. Ekholm".**
Ernst August Karlsson i Alsterbro ämnar fortfarande idka qvarnindustrirörelse och spannmålshandel i Kråksmåla socken under firma **"Ernst Karlsson".**
Carl Oskar Fredriksson i Odevata ämnar fortfarande idka diverschandel i Wissefjerda socken under firma **"C. O. Fredriksson".**
Petter Johan Andersson i Holmsjömåla ämnar fortfarande idka diverschandel i Misterhults socken under firma **"P. J. Andersson".**
Carl Gustaf Samuelsson i Samnelsborg ämnar fortfarande idka diverschandel i Misterhults socken under firma **"C. G. Samuelsson".**
Svante Gustaf Edvard Dahlgren i Björneholm ämnar fortfarande idka handel i Lofta socken under firma **"Edv. Dahlgren".**
Pehr Johan Petterson i Gamleby köping ämnar fortfarande idka handel i Gamleby socken under firma **"P. J. Petterson".**
Knut Oskar Bohman i Hummelstad ämnar fortfarande idka handel i Hallingebergs socken med filial i Blackstads socken under firma **"Oskar Bohman".**
Johan Peter August Forsander i Westrums socken ämnar fortfarande idka handel derstädes under firma **"J. P. A. Forsander".**
Karl Gustaf Oskar Trybom i Stengårdsborg ämnar fortfarande idka handel i Lofta socken under firma **"Karl Trybom".**
Nils Petter Didon i Åttingeberg ämnar fortfarande idka handel i Lofhammars socken under firma **"N. P. Didon".**
Svän Johan Sandberg i Björka ämnar fortfarande idka handel i Blackstads socken under firma **"S. J. Sandberg".**
Anna Christina Melander i Tuna socken ämnar fortfarande idka handel derstädes under firma **"C. Melander".** Till prokurist är antagen Claes Melander.
Petter Magnus Svanberg i Tuna socken ämnar fortfarande idka handel derstädes under firma **"P. Svanberg".**
Christina Maria Olander i Solstadsbrom ämnar fortfarande idka trävaru- och diverschandel i Hjortsets socken under firma **"C. Olander & Co".** Till prokurist är antagen Carl Olander.
Nils Peter August Salomonsson i Södra Wi socken ämnar fortfarande idka handel i Lorstädes under firma **"Aug. Salomonsson".**
Georg Durling i Mönsterås köping ämnar idka bryggerirörelse derstädes under firma **"Mönsterås Bayerska Bryggeri — Georg Durling".**
Daniel Håkansson Ågren i Kroka ämnar idka handel i Söderåkra socken under firma **"D. Ågren".**
Alfred Pettersson i Wrå ämnar fortfarande idka diverschandel i Locknevi socken under firma **"Alfred Pettersson".**
Johan August Stråtberg, Pehr Johan Petterson, Axel Wilhelm Hammarberg, Salomon Johan Wallrid Hederstedt och Carl Oskar Tolf i Gamleby köping ämna fortfarande idka handel i Gamleby socken under firma **"Fotogen- och Gasoljebolaget".** Hvarje bolagsman har rätt att teckna firman.
Fär Dearell i Oscarshamn ämnar fortfarande vid egendomen Rosenfors i Mörlunda och Mällila socknar, med hufvudkontor i Mörlunda socken, drifva gjuteri, mekanisk verkstad, jernförädlingsrörelse och annan industriel verksamhet under firma **"Rosenfors jernbruk, gjuteri och mek. verkstad".**
John Olof Fellenius i Ankarsrum ämnar fortfarande idka handel i Hallingebergs socken under firma **"John Fellenius".**
Johan August Carlsson i Kisa ämnar fortfarande idka bryggerirörelse i Södra Wi socken under firma **"J. A. Carlsson".**
Johan Alfred Wekander i Kråksmåla socken ämnar fortfarande idka handel derstädes under firma **"Alfred Welander".**
Anette Kiise Petersson i Trangårds ämnar fortfarande idka handel i Fröslunda socken under firma **"Anette Petersson".**
Carl Peter Bring i Christidala socken ämnar fortfarande idka krukomakeryrket derstädes under firma **"C. P. Bring".**
Calmar i Landskansliet den 25 juni 1888.
Ex officio:
C. A. Palme.

Förfallna fkulder
tit unterteckad, mot ränta efter räkning, torde lägsbrefvas före den 1 juli.
Så refrande lemmas **man offerande till person,** till Qurbiffte Skytan för understöd. 49
J. M. Fogelberg.

Kalmar.
Telegram till "Kalmar".
Stockholm d. 26 juni, kl. 10,30 f.m.
Från Östersund och Svartvik telegraferas: Eld utbrött i går vid tolftiden midtemot i Sundsvall i Blombergs tillfälls gård. Hela vestra stadsdelen med kyrkan, folkskolan, prestgården var kl. 5 nedbrunnen; allmänna läroverket räddadt. Vester om Blombergs tillfäl hafva de flesta byggnader med undantag af bryggeriet och arbetsbrättningen nedbrunnit. Öster om kyrkan hafva hussen blifvit lägornas rof. Elden har äfven angripit de östligast belägna hussen. Ingen begränsning af elden är tänkbar.
Senare telegram: Nästan hela Sundsvall har uppbrunnit. Af allmänna bygnader återstår endast elementarläroverket. Stationshuset kan möjligen räddas. Skogseldar rasa vid Sundsvall. Telegrafledningen från Sundsvall afbruten. Konungen, åtföljd af civil- och krigsministrarne, afreste i natt med extratåg till Sundsvall.
Stockholm d. 26 juni, kl. 1 e.m.
Om Sundsvallsbranden telegraferas: Stadsdelarne Normalm och Stenhammaren oberörda. Elsädet stort. Städernas allmänna bolags försäkring cirka 7 millioner. Telegrafverkets öfveringenjör med nödigt arbetsmanskap har i morgse afrest till Sundsvall; generaldirektör Nordlander dirreser i afton med ångbåt.
Stockholm d. 26 juni, kl. 2,15 e.m.
Umeå, kl. 8 gårdagsafton: Umeå är i det närmaste uppbrunnen. Residenset, landstatshuset och rådhuset i aska. Elden utbredde sig vid tolftiden och tog genom vestlig storm stark fart. Hjelp af statsmedel behöflig. Lifsförnödenheter tarfvas jemväl. Holmsunds stora lastageplats har brunnit.
Göteborg: Gårdagsaften större eldsvåda i Lilla Edet. 60 hus ödelagda, äfven det hvarl telegrafen var invrmd.
Stockholm d. 26 juni, kl. 3,20 e.m.
Ånge d. 26: Hela Sundsvall, utom läroverket, stationshuset, bryggerierna, fattighuset, fängelset, Normalm och Stenhammaren, nedbrunnen. Flera landstställen ha totalt brunnit. Många olyckor af menniskoliv omtalas. Två lik äro förda till lasaretet. Närmare 9,000 husvilla. Stor brist på lifsmedel.
Upsala: Vid försök att rädda en gosse nedanför Islandsfallet omkom i dag i Fyrisån filosofie licentiaten Carl Johansson, small., född 1884.
Stockholm d. 26 juni, kl. 11 e.m.
Vid Börsens slut i dag tecknades 5,500 kr. i poster på 500 kr. åt brandskadade i Sundsvall och Umeå, hvarjemte senare tillkommit mera bidrag. Uppror till insamling har i dag utfärdadts af drottningen; prins Bernadotte har förklarat sig ställa sig främst för insamlingen. I midnatt afgår till Sundsvall ångaren Nordstjernan med lifsförnödenheter.

— **Midsommarbågen** har här utmärfts genom fina sommarliga nätter tefter. Midsommarafonen låg man många hörrar och portar prybda med lifvfärfar och mängen ljudfade den bagar fin hofsnö med löf och blommor. Så den woman fanns offtä i lördagß morgon rätlig tillförfet å Storetorget. På ängö och på Stensö moro efter manligheten mafffängor upprefta, fring bwilfa, fynnerligen den förfrämdne, iafrifs farrer under mifsommarnätten trädbe banjen. Under mifsommarbågen, fynnerligen under eftermiddagen, förretabbe fluben den för nämnbe dag forafferrsfliftta åbälliga folftomhjeten, ofch bawar be mulna minerna hoß hem, fom wanbrabe omar på fengatorna, tjefte man fig funna fäfert läfa den meningen: "betta gör jag nöbb och imungen." Äffe, fom funbe "fomma ifrån", hade naturligtwis begfwit fig åt fanbet: en bel till fluberes närmare omgifningar, fafom till Stälbyo- ofch Bergabagarne, en bel med ångbåt till Ekenäs, Borgholm eller Förfrefhem ofch Hjälmhofbo, bit goobtemplarne anordnat Infpreß ofch der bans i ber gröna under eftermiddagen egde rum, famt fluttigen äfwen en fior bel till olika punfter bredwäb jernwägfinlen. Emellertib har helgen i fluben ofch nejben affnsit fugnt ofch fiflla utan nägot fägs oordningar. Det fomma torbe, fa wibt ofh är bekant, funna fägas betäfffande fanbsbägben — bod, med ett buffert unbantag, fom läfaren finner anförbt under en annan rubrift i denna tibning. Folftrons påftående, att "bet affiß brukar fäbnba nägot lefhlamt under helgarna", är en fanning, fom finner fig förfärring i ben inom äffffliga trafter förhäfwande ofebem, att under lördfbsbagar, om albtig annars, så rifligen förfpläga fig med fprithrifter, att bet *menskligo* hoß menniffan för tillfäfet fett ofh fäfet förfommer ofch enbaft bet *djurifka* hoß henne fnnnar qwar. Om äfwen betta lebfamma — mordet i Wäfefjerba — fan förklaras ur famma grund fkall mäfligen fremtiben fomma att utwifa.

— **Chefen för k. wäg- och wattenbyggnadsstyrelsen** ofch fjwerdirektören för wäg- ofch wattenbyggnadsbäftreffen ofwerfte Ridert jemte ofwerfteftjutnanten i fomma för Zamber uppebälla fig för närmarande härfufbes ftabbe på inspektionsresor.

— **Inspektion af statens helsovårdswäfende,** hufwudsafligen i änbamål att tillfe hurn be mb förorgledande inspektion ammanfatta förfiffligheter bliffnit afsnipna, egde i lördags förmibdag rum härftäbes af förste stadsläkaren i Upsala, regementsläkaren på Upslands regemente doktor Robert Ekdahl.

— **Ett elbfyen** iaftiogs i går ofton häsifsan fnden i riftningen af Lilla Jröd på Öland. Emelertib hafwa perfoner, fom äro bofotta i traften, ickewetat om någon eldsmäda, fwarföre bet fjnes antagligt att fenet härrört från brännning på nägon nypbling.

— **Till Sundswall** afgår i eftermiddag ångaren Öfterfjön. Den kommer att förifrån medföra mjöl, bröd, fött, kof ofch andra lifsförnödenheter, fom erpeberas till berwarande nödhjelpsändamål. Enligt enfftift fjttomnet medbelände har man uppfattat ben genom brandens uppkomna fjaban till omkring 30 millioner kronor.

— **Eletcorer af lefmannaombud till hufwudstäb.** *Inom aifftata fantändadet:* För *Wissefjerda* focken gobbegaren Alfred Malmström å Glebingstorp; för *Ljungby* pastorat furkowärben Per Holmhalg i Ståbgärbe; för *Madesjö* pastorat furkowärben B. R. Gustafsson i Brunäs; för *Arby, Hagby* ofch *Karlslunda* pastorat frifterre M. Rapoe; för *Torsås* ofch *Gullabo* pastorat f. nämndemannen Olof Nilsson i nr 4 Gröfnäs; för *Fliseryds* pastorat äfbermannen B. J. Petersson i Stefika.

På Öland: För *Länglöts* pastorat fommunalordfbanden B. J. Persson i Länglöt; för *Runstens* pastorat äfbermannen P. A. Olsson i S. Runsten; för *Wickleby* förfamling b. häradsbäfbingen kronofogden M. Wellin i Blåfiebig; för *Sandby* pastorat organisten i Sandby S. E. Fredbrifson; för *Högby* pastorat agronomen Oftar Eriksson på Webby; för *Gräsgårdens* pastorat kommunalfbmannofbranden Johan Sundström i Stostorp; för *Segerstads* pastorat fommunsäfgaren Johan Peter Nilsson i Tröby; för *Kastloms* pastorat kronolänsmannen Aug. Thornell i Ekrebinge; för *Köpings* ofch *Eyby* pastorat kommunsäfgaren ofch fommunalfbmannoordfbranden Johan Andersson i Förninge.

— **Blåttnets temperatur** i härwarande gamla fallbobhnd: Sthbag +18 gr., mänbag +19 ofch tisbag +19, alli fl. 12 midb.

Nyaste Handskhandeln, 23 N. Långgatan, Kalmar, säljer i parti och parvis, från 83 öre till 3 kronor paret, kulörta, svarta och hvita Glacé-Handskar af Angora-, Scheer-, Jullindska och Skinnskn skinnsorter jemte Renhude-, Sämsk- och Foder-Handskar. Handskarne fö profvas hos **F. OLSON,** handskemakare.

Stadsparken.
Harmonimusik utföres i afton samt i morgon tisdagen ock fredag kl. ½ 8—10 e.m. af Amatörsextetten.
C. Olof Olsson.

Jemlikt 4 § af lagen
angående handelsregister, firma och prokura den 13 juli 1887, varder härigenom kungjordt följande denna dag i här förda handelsregister intagna firma-anmälanden:
Hans Olof Hellgren i Nybro ämnar fortfarande idka handel i Gårdsrums socken under firma **"H. O. Hellgren".**
Jonas Wilhelm Carlsson i Rugstorp ämnar fortfarande idka handel i Bäckebo socken under firma **"J. W. Carlsson".**
Karl Lorens Gaslander i Strandtorp ämnar fortfarande idka handel i Böda socken under firma **"K. L. Gaslander".**
Carl August Mikaelson i Alfvidsjö ämnar fortfarande idka handel i Persnäs socken under firma **"C. A. Mikaelson".**
Johan August Almin i Nygård ämnar fortfarande idka handel i Persnäs socken under firma **"J. Allmin".**
Jonas Gustaf Ahlstedt ämnar fortfarande idka diverschandel i Döderhults socken under firma **"J. G. Wahlberg".**
Axel Albert Johansson i Mönsterås köping ämnar fortfarande idka trävaruhandel derstädes under firma **"Alb. Johansson".**
Nils Gustaf Nilsson i Mönsterås köping ämnar fortfarande idka specerei- och diverschandel derstädes under firma **"N. G. Nilsson".**
Frans Otto Nilsson i Mönsterås köping ämnar fortfarande idka specerei- och diverschandel derstädes under firma **"Frans Nilsson".**
Carolina Jonsen i Christidala socken ämnar fortfarande idka bagerirörelse och diverschandel derstädes under firma **"Carolina Jonsen".**
Johan Julius Westerström i Ålems socken ämnar fortfarande idka handel derstädes under firma **"J. J. Westerström".**
Carl Josef Palm i Gårdlby socken ämnar fortfarande idka handel derstädes under firma **"C. J. Palm".**
Carl Edvard Lundqvist i Ishult ämnar fortfarande idka handel i Tuna socken under firma **"Carl Edv. Lundqvist".**
Johan Fredrik Söderqvist i Lönstad ämnar fortfarande idka handel i Tuna socken under firma **"Johan Fredrik Söderqvist".**
Carl Magnus Danielsson i Rödmossa ämnar fortfarande idka snickerirörelse i Wirsemns socken under firma **"C. M. Danielsson".**
Sven Gustaf Andersson i Rockneby ämnar fortfarande idka handel i Ryssby socken under firma **"S. G. Andersson".**
Pehr Emanuel Sundgren i Pkryd ämnar fortfarande idka gurfverktyrkt och fabriksrörelse för tillverkning af trioljor i Carlslunda socken under firma **"P. E. Sundgren".**
Ludvig Byrén i Bosgård ämnar fortfarande idka handel i Sanct Sigfrids socken under firma **"L. Byrén".**
Sofie Eleonora Dahlgren i Smedby socken ämnar fortfarande idka handel derstädes under firma **"Sofie Dahlgren".**
Lisa Christina Andersdotter Molin i Mörtlörs ämnar fortfarande idka diverschandel i Hjortsets socken under firma **"C. A. Molin & Co".** Till prokurist är antagen C. A. Molin.
Adolf Sigfrid Carlson i Dalsbo ämnar idka handel i Hvena socken under firma **"A. S. Carlson".**
Sven Petterson i Stora Köbo ämnar fortfarande idka diverschandel i Fogelfors socken under firma **"Sven Petterson".**
Calmar i Landskansliet den 23 juni 1888.
Ex officio:
C. A. Palme.

Jemlikt 4 § af lagen
angående handelsregister, firma och prokura den 13 juli 1887, varder härigenom kungjordt följande denna dag i här förda handelsregister intagna aktiebolagsanmälan:
Den 3 november 1882 fastställdes af kongl. majt bolagsordning för och den 1 januari 1883 konstituerade sig **"Aktiebolaget Öfverums Bruk",** som har till ändamål att å dess bruks- och hamtegendomar i Lofta, Eds. Dalhems, Ukna och Gamleby socknar bedrifva bruksoch grufrörelse, tillverkning af redskap och maskiner, skogs- och handthushållning samt dermed sammanhängande industriella företag. Bolagets styrelse har sitt säte å Öfverum i Lofta socken. Det tecknade aktiekapitalet, som är till fullo inbetalt, utgör en million kronor, fördelatt i 10,000 aktier, hvardera å 100 kronor och ställda till viss man. Tillkännagifvanden för aktiegarne tillsändas hvarje särskild aktiegarn och kungöras dessutom i Post- och Inrikes Tidningar. Styrelsen utgöres af James Darlington och Burton Hall i England, Gustaf Fredrik Bernoles i Stockholm, Carl Lybeck å Windö, Victor Schwartz å Öfverum, disponent, och Howard Hasluck å Öfverum. Rätt att teckna firman tillkommer endast disponenten, såvida ej annorlunda på någon bolagsstämma beslutas.
Calmar i Landskansliet den 25 juni 1888.
Ex officio:
C. A. Palme.

Cigarrer!
I enkefru Carolina Areskogs gård, N:o 23 Södra Långgatan, realiseras ett större parti såväl finare som ordinära Cigarrer samt Cigarraffall och lemnas vid kontant köp af Cigarrer 35 à 40 procents rabatt och à Cigarraffall 25 à 35 procent.

Till Amerika
befördras passagerare från Göteborg hvarje fredag med **Iuman- och Amerikan-Linien, verldens största, mest snabbgående och bequämt inredda ångare.**
Endast en dags uppehåll i England.
Hela resan göres på cirka 12 dagar.
Biljetter säljas och upplysningar lemnas af
A. STRÖMGREN.
29 Befullmäktigad agent i Kalmar.

LIFFÖRSÄKRINGS-AKTIEBOLAGET
NORDSTJERNAN
STOCKHOLM
Afsatt vinst för de försäkrade vid 1887 års slut: 460,694 kronor.
Axel R. Andersson i Kalmar. **Gust. Dahlgren** i Ekenäs. 3

Kalmar Rapé!
Denna här och i orten omtyckta snussort försäljes, såväl i parti som i minut, till lägsta pris från fabriken i Karlskrona som ock från
Rubens Tobaksfabriks Bolags
Nederlag i Kalmar.
OBS.! Telefon-nummer 62. 28

Förutom fabrikens egna snusfabrikat finnas äfven följande snussorter till salu:
Ljungströms N:o 1.
Macuba.
Bahia.
Robillard.
Tabac de Paris.
Sholton.
Bolongaro.
Rubens Tobaksfabriks Bolags
Nederlag i Kalmar. 42

Ekströms
Fotografiatelier 1
26 & 28 Södra Långgatan 26 & 28

Giktringar!
Giktringar af konstgjordt guld, liknan de 18 a 20 karata passande till fästelsringe och vigselringar, a 1 kr. stycket samt Disnapnet-Giktringar af benadmassa i ofkt, köpes at
LUNDBERGS Etablissement.

LIFFÖRSÄKRINGS AKTIEBOLAGET
VICTORIA
STOCKHOLM
Agent i Kalmar: **F. Runnquist.**
„ i Nybro: **J. A. G. Thernström.** 6

Brand- & Lifförsäkrings-Aktiebolaget Skåne, Malmö.
GRUNDKAPITAL 12,000,000 Kronor.
Brand-, Hyres-, Lif-, Pensions-, Lifrante- m. fl. försäkringar meddelas genom:
Gustaf Robert, Kalmar.
Th. Berström, Nybro.
E. Mefers, Mörbylånga.

— Konrad Behrens' konsert i måndags afton erbjöd, som man på förhand visste, en konstnjutning af det slag, som yttersti sällan erbjuder en landsortspublik. Herr Behrens blåsliga stämma har denna hela form redan förut och det föreföll oss till och med som om den på många är behagen wi fitt woro i tillfälle att njuta af hans toner numera i hemlighet och utan ansträngning. Efter konsertens slut hade han den artigheten att som extra nummer föredraga den gamla wältälda prächtiga folkvisan om Wer Swinaherde. I ju Dirk Kangmans fiol som gåra betoningen och nüansen af mycket hög rang, hvars konstnärskap war lika fullständad som hans nitre uppträdande war anspråkslöst och enkel; man fig inte af intresse uppriktande, som i fall en utöver hos herrar pianoexecutörer i förening med hwarjehanda omnikfaktiskt koketteri; men när han fatt sig till pianet behöfdeds ifke många toner från detsamma för att publiken hade fiart för fig att ben anspråkslöfe mannen war en hägt betydande tonsnäre. Bifallet war od lika obeladt som uppriktigt och tillägt under konsertens hela fortgång.

— Polisförhör angående eldsvådan i Runnsbäck den 22 dennes hölls påföljande dag af kronolänsmannen C. Th. Elmqvist. Derwid uppfyldes, att elden utbrutit omkring kl. 5 e. m. i ladugårdet hos hemmansägaren Anders Jonsson å nr: 1. J följd af nordvästlig blåst och den rådande torkan hade elden med oswuttlig hastighet breidt fig till nästbyggande ladugårdsbyggnaden, så att inom två timmar nåthan nåthan hela hus lägasta. Af lösegendom hann en winga bel räddas. Några hwinkreatur och kalfwar blefwo innebrända.

De brandskadade äro: hemmansägaren Anders Jonsson å nr 1, för hwilken ladugårdshusen och en bebyggnad nedbrunno; hemmansägaren Johan Nilsson å samma hemman, för hwilken nedbrunno 2 bodar och ladugårdsbyggnaderna; Johan Anders enka å samma nummer och enkan Karolina Swensson å nr: 3, hws hwilka alla ladugårdsbyggnaderna nedbrunna; Peter Swensson å nr: 3, hos hwilken alla byggnaderna utom bonings-huset nedbrunno; Anna Hylda Nilsson å nr: 4, Konrad Andersson å samma nummer och Per Andersson, hos hwar och en af hwilka ladugårdshusen och en bod nedbrunno samt Peter Jonsson, Johan Söderlund och N. P. Jorannsson å nr: 6, för hwilka alla byggnaderna lados i aska.

Wid polisförhöret berättade hemmansägaren *Anders Jonsson*, att han war fysfellatt med wattnande af sina kreatur ute å sina egor, då han fid se elden mera lös i hus; att han genast begaf fig ribande hem och att hans ladugårdsbod å fred i brand, att elden till följd af nordlig blåst med stor hastighet antände närliggande ladugårdshus, samt att han ifke wet på hwad sätt elden uppkommit.

Husfrun *Anna Lovisa Jonsson* hade bakat om dagen och berättade numera hjärtefrö; med femtiden på eftermiddagen gick hon ut på gården, då hon till fin förskräckelse warseblef eld härja å Johan Nilsjons tröladu, som låg alldeles intill; hon sprang ut på gatan och ropade på fin man, som war på ett gårds; derefter bar hon watten och gjorde alla för ebens räckning, men inom blåst rådde, ifrån fig elden med sådan fart till de närmaste husen, att deßa inom några minuter hade i fjuhan lågor. Den hade ingen tänndom om eldens uppkomst.

Bondebotten *Emma Andersson* hade på morgonen burit ut aska i en fjerding och fått den på gården. Wid hwarifen på eftermiddagen hade hon stagit ut aftan, i hwilken hon då ej märkt någon eld, på gårdsplatsen, som låg intill Johan Nilsjons ladugård. Derefter gåt hon in, men efter en half-timmes förlopp warseblef hon eden i gårdsplägen, berifrån den genast fåg i Johan Nilsjons balmtakslada. På morgonen hade hon utagit aftan från hönsen och lagt den i fördningen, men ifke beler de förnummit någon eld i aftan. J spisen, der aftan lags, hade marit eld senast på torsdagskvällen. Utan någons wetskap hade hon utfagit aftan på gårdsplägen och så ej tänkt att berwed hinde wara förenad någon fara.

Bondebotten *Lena Andersson* hade, när modren ropade, att eden war lös, springt ut på gården. Hon fåg så eden tofa i tompetten och fraga berefter i Johan Nilsjons lada. Derefter sprang hon ut i hus efter folk, men fill följd af den starka blåsten fåg eden trän hus till hus, så att all räckning ifef omsäjlig. Hon hade ifke fett fin fyster Emma fåt ut någon aska, men wäl på morgonen fett hemse inga ut aska från spisen och fåtta den i en fjerding. Då hade ifke heller hon märkt någon eld i aftan; i spisen, från hwilken aftan togs, hade eld marit tänd på torsdagseftonen.

Undantagsmannen *Peter Swensson* fåg, då han intom på Anders Jonssons gård, att det brann i gårdsplägen, i hwilken fans löf och halm, samt att eden genast fåg i Johan Nilsjons ladugård och tidan i fill af en nordlig blåsten med stor hastighet spred fig. Han berättade widare, att klockan war omkring fem på eftermiddagen, då eden warsnades, att alle gjorde för ebens räckning, samt att från närgränsande hjur enkom folk med räckningsredskap. Om eldens uppkomst hade han fig ingenting bekant.

Johan Nilsjons hustru *Sara Maria Nilsson* berättade, att då han tom ut på gården, fteg rök od eld upp ur deras lada; att hon begaf fig ut på gatan, då folk fågs springa med watten; att hon sprang till baka för att rädda fin lösegendom, då elden reban rofade med stor hästighet, att ett twinkreatur ej hann utfåpas utan lifet innebrändt; att hennes man för tillfället war å Sjöstjanen; samt att han inte fände om eldens uppkomst.

Gustav *Sofia Lander* hade af drängen Otto Andersson blifwit underrättad om att elden war lös. Mitt gjordes för eldens hämmande, men fruktlöst, ty med hästen for elden fjuer allt. Hon wiste ej på hwad sätt elden uppstått.

Mäst *A. P. Jorannsons hustru* blef elden warse, war den reban i Gårdsländs gård, från hwilken Jorannsons gård hann gå omkring de sentre lösegendom helt och hållet nedbrann. Hennes man lag fjuk, hann med knapp nöd räddas undan lågorna. Hon wiste ej hwarifrån elden war.

Per Viktor Lander fåg elden fiott uppstiga från Nilsjons ladutak, berifrån den med winden fåg till tringlöende ladugårdshus, hwilka ben antände. Han gåt fig ingenting bekant om eldens uppkomst.

Otto Andersson och hemmansägaren *Johan Johansson* lifa med P. B. Lander.

Hemmansägarne *P. Jonsson, Peter Aug. Jonsson* och *Konrad Andersson*, biljfeß *Nils Larsson, Johan Fredr. Andersson* och *P. A. Petersson* samt *Johan Söderlund* wißte ingenting om eldens uppkomst.

„Någon anledning att här föreligger mordbrand" — säger fr Elmqvist i fitt protokoll öfwer förhöret — „finnes ifke, utan af hwad som förekommit wid nu anfördt förhör synes antagligt, att elden uppkommit genom Emma Anderssons oförsiktighet att utfasta aska å tompetten, som war liggande på hennes gårds, Anders Jonssons ladugårdsgård."

— Olycksbådelse. Då sejlsöttarkriget å ab. unbantagsmannen Peter Jonsson från Gränsö i Mobeßjö socken fillfälne torsdag war hjäfsellatt med att bära brähen wid cirkelsågen i Rydsö, rådde han under ett samtal med fägaren att swänga fillbaka med fin wenstra hand, då att den kom så nära klingan att fingrarne fladdaes. Peter Jonsson infördes omgenomgen till härwarande lasaret.

Arrendatorn Johan August Swensson i Sweetlycke i Torsås socken ftulle, då han midsommardagen ifjnfade en annan person till Wärnanäs och Gränsö, fil upp ur en bro å Gränsö. Han höll med handen fi fastan och fåtte att med hästar mot fastbottnen fil korken att springa ur. Hänwid brast fastan af och Swensson fick fig af glasskärarne fi fnärt inuti hägra handen, att han war nära att förblöda. Han infördes samma dag till lasaretet i Kalmar.

— Om Borgholms badinrättning fristnet till „Kalmar": Enligt badstadsgäfwestjens program för året öppnades badanstalten den 15 b.k. Första badet serwerades då i det nya warmbadshuset. Men först den 18 blef det tillgängligt för allmänheten och den 23 wore samtliga arbeten flut. Arbetet med denna byggnad fämöl som med alla föregående, som uppförts för anstaltens räkning, har gått rofst undan. Grunden till byggnaden lades förifen höst, äfwen uppmurades tornbyggnaden, som inrymmer maskinrummet och wattenreservoarna. På wintern fluttes fjelfwa hufwudbyggnadens uppfara. Men den fridsamma wintern afbröts af Borgholm från fastlandet, så att intet wirke funde erhållas för an den 26 april. På fju wecker refte fig nu byggnaden, bredwid, förfiljs med ängsmark, rörledning och ångrit maskinerj, samt oljemaskaes. Byggnaden är belägen intill platsen för det gamla warmbadshuset, fitsa öfer om. Den innehåller, utom maskin- och wattenrum, en i norr och söder löpande i mid wäningar gående 50 fot lång byggnad, som är inredd med wersnda, kamrerarefontor, biljettkontor, mineralbrunn, andra fiskfens bokrum och wäntsum, allt i nedre wäningen, samt i andra wäningen en större torkwind och rum för beljetsinger. Wester om denna byggnad, med fiskfens gång mitt emellan, ligger fjelfa klaßfens afdelning, 56 fot lång, inrymmande en förre genom två wäningar gående wäntsal och promenadplats efter baden, 12 affläddningsrum, äfwen gående genom två wäningar samt 8 enfiffiga bokrum. Alla bafsinrättningar äro förfedda med blandningskranar, till hwilka mattnet tryckes ned från en höjd af 40 fot. Beklädnaßen med bafkarna är af ädfä fjunrtlöp. Gymnfiskt lunna serweras 19 bad, hwaraf 4 i aska och 15 i fiska klaßen.

Planen till byggnaden är uppgjord af fjuresfen; den ombyggnaden af äldre anstaltsbyggnad, har utfäda af arkitekten J. Löfmark, som äfwen tonsrollerat arbetet. Byggnaden har uppförts af byggmästaren O. Olsson, hwarfe på platsen. Materiel, som inköpts af fabrikör F. E. Lindbäck från Gränsö och ångmannen med en pump levererats från Oßersbynns werkstad. Den förre pumpen har tagits ifrån England.

På platsen för gamla badhuset har uppfördts en brygga för mindre fegelbätar, od utfjuning pågår af platsen i hamnen nere om nuwarande warmbadshuset. Den hamnen plats fiftsel planterad od träden fämöl ber fom fring societetsbyggnad hinnit något wäga upp, fommer fladen att från hamnen erhåfa en wacker od hägelig anblid.

Genom fina nya badhus, fitt fiora runtiga societetshus od paviljongen på flottderget har platsen nu wunnit be nödwändiga wilkoren för en badort, hwarifrån Borgholms alm af naturen är fiderbäst bestämd. Den allfid frista od milda hafsluften, det jämnt tempererade hafswattnet, de wackra od mäkfrickta omgifningarne samt det behjälpliga att här finder hjäfp fåfan regn, göra platsen till en förbort, hvad i all werlden skulle då ha blifvit af de wälsignade barnen?"

"Hvar äro era barn, Hester? Hurú många har ni?"

"Poly-Marla", svarade Hester som om detta orden utgjorde blott ett barn, "leker derute bland träften — Gud wäsigne henne! Hon kan det ifke komma till någon annan skada än på sin höjd en smäll på kinden från en wät arm eller en fladdrande skjorta." Hon gick ut i solskenet, satte handen för ögonen emot solskenet och ropade: "Polly, Poly! kom till mor!"

Då kom från torkplatsen med de fladdrande tvättkläderna en liten flicka på twå år. Det var ett ovanligt wackert barn, fastän hennes kolt var trasig och smutsig, och hennes mössa tycktes hafva gjort långwarig tjenst. Hennes brunaögon lockar tränges utanför mössan och hängde ned öfver pannan: hennes djupa, mystiska ögon blickade skyggt på den besökande; hennes halföppna läppar blickade od den täckaste, friskaste purpurrosen. Twå ä ä gammal! Det är den alder, då den medvetna barndomen kan anses börja; då barnet ännu är fullkomligt oansvarigt, utan moral od utan grundsatser af något som helst slag; då förnuftet är den kändsla, som framför allt herskar, då lifvet ligger fullt af sällsamheter od intet af dess förgylning blifvit afskalad; då barnet gör beständigt nya rön od beständigt rycker hans i nya rigtningar, då det talar det mest förtjusande språk, då det plötsligt lägger i dagen de mest förtjusande saker. Det war en af dessa ljufa barnen, som ej tänka på räknelig som vinden; hon är en docka, en skatt, en leksak, en afgud, en liten gudinna. Sådana gifves det tio sinom hundrade tusen i detta ord. Just i det gamla hemmet hann många af oss som tacka Gud för dem!"

"Men, Hester" — lady Mildred förvånades öfver denna skinhet — "ert barn är ju en engel, od fe. Äro alla era barn lika detta enda?"

"Tre af dem äro det", sade Hester. "De brås på sin far, som war lika wacker, fast han war liten till wäxten, som han war begäfwad. Det war hans begåfning, som ruinerade honom, od hans fördelaktiga utseende gjorde honom ingen gladje; tvärtom det gjorde honom — elak od falsk."

"Hvad heter hon, Hester?"

"Hennes rätta namn är Marla, men vi kalla henne Polly, derföre att det andra namnet är utländskt."

"Hvarföre gaf ni henne namnet Marla?"

"Det var fadrens tilltalnling. Han wille så hafva det, od eftersom jag hade fätt min wilja fram i fråga om Joe od Sam, ansåg jag gifta, efter, oaktadt jag rodnade af skam, när jag sade det för presten od dopfunten."

"Marla! Det är ett besynnerligt namn."

"Min man, ser ni, mylady, hill mycket på sina böcker; kanske fann han namnet i en af de böcker, han alltid läste. Men — det gör ingenting od; jag kallar henne alltid Polly, eftersom det både är behändigare od naturligare."

"Ja — det är behändigare. Vet ni Hester" — lady Mildred tog barnet upp på sin arm — "det är besynnerligt! Vet ni, barnet är förundransvärdt likt min egen lilla flicka?"

"Nå, du min nådige Gud!" utbrast Hester od slog händerne mot hjärtat od stirrade på sin egen glömska. "Att tänka sig, det jag aldrig ens frågat hennes nåd, om ni hade några egna barn! Men naturligtvis har ni det. Det ligger ju nägonsin mycket i ett blick, som man tydligen kan se. Herre Gud! der finnes alltid od wiss hunger i en barnlös qvinnas ögon!"

"Jag har blott en — en liten flicka — vid detta barn alldeles lik."

"Ingen qvinna, som inte har egna barn", fortfor Hester, "förstår att rätt bära ett barn. Men att blott se hennes nåd med min lilla tös!"

"Just i det samma kommo barnen hem från skolan. Först kom Sam, en knubbig, rödhärig pojke med klara ögon och ett ansigte aldeles likt modrens — hastigt och med några fa drag utmejsladt, groft men effektfullt; resultatet var en bred panna, starkt utvecklad haka, bred mun od rosiga kinder. Efter honom gick Claude — en wacker pojke på sex år, som i mycket hade utseende af en gentleman, fast hans kläder voro temligen trasiga. Sist kom en liten rödhärig flicka på fem år, fullkomligt lik sin broder Sam, hans lika. De äldre upp hakan de hvita tvättkläderna od stodo i en rad framför den lilla förstugan.

"Här äro de, mylady", sade deras mor, i det hon stolt betraktade sin barnaskara. "Detta är Melenda, som redan är så god som gull od kan se till Polly. Detta är Sam. Lyft upp hufvudet, Sam. Det skulle göra mylady godt att höra den pojken tala. Och detta är Claude. Han är lik sin bror Joe och sin syster Polly. De brås alla på far sin — till det yttre allena, det hoppas od beder jag alltid."

Lady Mildred märkte, hurú hon beständigt återkom till sin man, hvars minne hon så mycket afskydde. Det var som om han alltid förevarf vad hennes tankar.

"Hester", sade hon, "drar ni ensam försorg om alla dessa barn? Är det ingen, som kan hjelpa er?"

"Ned gemst, svarade hon. "Det är ett förskräckligt hårdt arbete, od stundom vaknar jag om natterna od tycker, att jag måste duka under. Då måste ni alla komma på arbetshuset — ni kan se det från baksidan af huset — od jag od de mäste skiljas."

"Fem mannar att mätta! Det måste behöfvas en hel od mäned tvätt för att skaffa mat åt så många."

"Ja, mylady. Men jag bryr mig inte om det hårda arbetet. Det finnes värre bekymmer än det att vara ensam od ha barn od hem, som till od med för de små — bekymmer, som plåga mig dag od natt."

"Hester", sade lady Mildred, som ännu hade den yngsta flickan på armen, "låt mig hjelpa er. Låt mig taga ett af barnen från er. Låna mig den här lilla."

"Ja — den min Polly!"

"Ja, låna henne till mig, Hester. Ni kan tryggt anförtro henne åt mig. Jag är ingen främling för er. Låt mig taga barnet till mig."

(Forts.)

Gibeons barn.

Af *Walter Besant.*

(Öfversättning.)
(Ur "Spåne. Dagbl. Snälls.")

(Forts. fr. föreg. *M.*)

"Att gifta mig!" upprepade hon med bitterhet. "Ack, hurú förakteliga äro icke flickor! Just det der att blifva gifta! Att lemna ett angenämt hem fullt af vänliga menniskor, som aldrig gjort dem något för när, och löpa i armarne på den förste glop, som kommer dem till mötes med ett smäleende och ett löfte! Om det inte vore för de wälsignade barnen, önskar jag stundom, att jag skulle ha kastat mig i den kalla strömmen på morgonen af min brölloupsdag. Kanske skulle det ha varit bättre för dem också." Hon vred i detsamma en handfull tvättkläder, som en hon önskat, att det hade varit hennes mans nacke.

"Hester!" Den unga enkan skrämdes af sin gamla sköterskas häftighet. "Hester! Säg mig någonting Gerom! Och hvarföre har ni åter uppfagit ett flickenamn?"

"Jag förändrade mitt namn för att komma undan min man, så att han inte mera skulle nå mig; men det tjenade till ingenting."

"Komma undan er man?"

"Ja, mylady. Men låt oss inte tala om mina bekymmer. Ni har ju ännu era egna att bära, en enkemössa redan vid era är, stackars liten!"

"Jag har också varit gift", svarade lady Mildred lugnt, "och jag har förlorat min man. Men berättrände er, Hester."

"Han är död", svarade qvinnan med en wäldsam ansträngning, liksom om det smärtande henne mycket att tala om honom. "Han är död, och jag ber att mina barn aldrig må höra talas om honom!"

"Hvad säger ni? Stackars Hester!"

"Ja", sade hon, i det hon lemnade tvättkläderna och satte sig ned, svepande sitt förklädde omkring de nakna armarne. "Ja, det finnes sorger, mylady, som qvinnor icke behöfva bägas för — sådana som menniskor i allmänhet äro fridda till lika väsl som att röken skjuter uppåt — men det finnes också sorger, som man inte kan tänka på ännu mindre tala om, fastän man ständigt bäras med dem — sorger, som kunna förstöra oskyldiga barns hela lif."

"Ja, det fins nog sådana, Hester. Om era ärv af det slaget, gör det mig verkligen ondt om er."

"Vi flyttade hit in till London", fortfor mrs Monument, "för att skaffa oss arbete. Så sade han. Det var just ett skönt arbete han fick! Han var lassmed, och det är ett yrke, som kräver en mans hela intelligens, men också lätt leder honom i frestelse. Hvad helst han nu hade för sig, hade vi alltid godt om pengar och jag var lycklig. Ack, hvem skulle hafva kunnat säga på förhand hvad som skulle hända! Då fuddes min Joe."

"Nå, hvad hände då, Hester?"

"Ingenting mylady", svarade hon undvikande; "endast det att jag drog mig tillbaka för mig sjelf med barnet och ansog mitt flickenamn och hoppades att aldrig se honom mera."

"Och sedan?"

"Ack, han letade reda på mig. Men han är — begrafven."

En pans inträdde, liksom om hon inte varit fullt säker, på huruvida han verkligen var begrafven eller icke. Det var en gång af sakens denna tjenstbevisning, lik en af de olyckliga andarne vid Styx' stränder.

Hvar och en har utan tvifvel lagt märke till den benägenhet för en god aforism, som beteckna alla qvinnor. Den förlorar aldrig sin friskhet för dem. Derföre var det helt naturligt, att lady Mildred skulle begifvit namnkra: "Det är det icke finnes någon annan räddning från det onda än döden, är det bäst att dö."

"Ja, förutsatt att det är den rätte som dör", sade Hester. "Ty, om jag hade blifvit tagen trälfflig furost fämöl för mera bjuggande tibanden som ok för tibanden, som behöfwa blott hwila od rettretion. Under förra dref uppträdde här bland barn en fjuar wäsfälfnigsnibrent. J förening hermed fom äfwen en fwärtartad halsfjuna, som hos några äfwen gick till biftert. Samma war förhållandet på Bringlagarne i landsbygd. Det fälfs hårsf hur rafst fommit ut, att biftert fluke forfarande wara gängle här på platsen. Men wi kunna enligt officiela uppgifter od efter wederbörlig undersökning det bestämdaste förfäkra, att intet fpår af denna fjutkom förekommit på flere mänader.

Detta rykte i förening med den fena mären hafwa utan tvifwelmarkt till att bebådsfemnad antal hittills warit mindre än under förra åren wid denna tid. Dagligen anlända bad nya gäster od här nästan lyckers i derjon od nätter od. Andra kassfens badgäster äro i är mera talrikt representerade än wanligt.

— En wetlocipedhistoria. Till „Kalmar" skrifwer en meddelare från mellersta Öland: För omkring ett decennium tillbaka, då wetlocipeder ännu war fåga fänd bland folket i allmänhet, tillfogade fig fjlfande lilla roliga „händelse" i en socken på mellersta Öland.

Wid ankomsten hemkommen man war en fälla afföntfunds, då tytta fnuggor lägrade fig öfwer nejden, ute för att å de blåndfta wägarne prösva od wäna fin skicklighet i wetlocipedåkning, och för att fjlfa nåtts berd, hvarifrån han rusade af alla krafter på en cigarr. Under denna fin "proftur" rådade han att möta en till förständet något tiskfant liggare, som, på han (liggaren) fid fe den ängliske od rofkfamme fjur, som åfwonet förrebbe, samt ben berpå fittande mannen med den brinnande cigarren i munnen, blef aldeles förfrädd od ville ej tänka fig i fin fjur, utan begaf fig under fille af med fint, så fta' du få den förstå' förfiffuna som ja har i min pås."

Tiggaren trodde förstås fullt od fast att det war den nåde herr, som mötte, ty, förfarande han fehon, när den wärsta förfärdelsen fagt fig, begaf han hårt od den otäcke brukar df' i en wagn utan hästn."

Wäl "wetlocipeden" od tiggaren lefwa ännu od bygga od ho forfarande på wäg fjömfranskande od; och fryo jag ej att den förre, hwarifrån "berättelsen" kommit ut, hall ännu något otillbörligt i att ben här berätteats. Den fmare lär troligtwis ej "fäfta fig" wid en dylik "fmäfat".

— En praktig aktiaflsa, mäfad af fr J. Rådberg i Kalmar, har af biftop P. Fjellström blifwit klart till Ost Göfrfbs mju tyrka. Fastan föreställer Sefe beßåt hos Maria od Marta (Luk. 10: 38—42).

— Hafwets offer. Under denna rubrik fäfes i Öländsbladet: Då plätsfagaren G. W. Jonsson från Bokfläsud den 19 dennes war nere wid Wäjnäß wik för att hemta fand, bittade han på stranden en tillkrafad qwartersbutelj, uti hwilken en papperslapp war instuckt hwarå fod:

Stonerten Selma i fjor fjönåb den 14 juni i Österjön.

Kapten Johan Nilsfon.

Farwäl min hustru!

— Bland brunns- od badgäster i *Ronneby* nämnas fru Wilhelmina Blomdell från Nybro, fru Hilma Wallin från Kalmar, fru Karin Bolander från Karlskrona samt transiländmannen G. Ekström od handlanden C. A. Gumé från Wäxjöfjerda.

— Utnämningar wid landförfwaret. K. mt har utnämnt: i generalfaden: till öfwerajdutant od öfwerfeltjägmast öfwerakjutanten od majoren wid generalfaden R. W. T. Berg; wid Wästerbotns artilleri-regte: till öfwerfeltjägmast öfwerfeltjägm. i armén majoren wid regtet F. Th. Schatton; wid Skaraborgs regte: till öfwerfeltjägmast od 1:e major majoren wid regtet B. G. Grönn od wid Bohuslän regte: till öfwerfeltjägmast od 1:e major majoren wid regtet M. Fjellman; wid Westerbottens fältjägarekår: till regtsfältare od 1:e major majoren wid regtet O. F. W. Magnebäuß; samt i armén: till öfwerfeltjägmaster majoren wid Swea lifgarde grefwe A. N. F. von Rosen od majoren wid Wendes artilleriregte G. M. Frantzén.

— Anlechadt fjelkommäj. Aftonbladet meddelar, att innehafwaren af Wänngjöbergs fjelkommäjegrehnen i Länghamnes härad af Stockholms läns *Peter Jonsson* den 1 mt tillätits att för 60,000 kr. inteckna fjelkommäjfet.

— Ett flottan har k. mt utnämnt: till kommendör med lön kommendörkaptenen af 1:a graden R. G. von Hedenberg; till kommendörkapten af 1:a graden med lön kommendörkaptenen af 2:a graden G. F. Ekermann; till kommendörkapten af 2:a graden med lön kommendörkaptenen af 2:a graden G. Fleischer od Ståhlberg; till kapten af 1:a graden med lön kapten af 2:a fjäs. löjtnanten C. E. A. Munthe; od till löjtnant med lön underlöjtnanten frih. J. A. von Düben.

— Ett flottans permanenta reservskeft har k. mt utnämnt: till kommendörkapten af 2:a graden frih. W. D. Ruuth.

— Tjänstledighet od förordnande. Medicinalfjuresfen, som bemäjtat provinsiallläkaren i Oßersbynns biftrift A. R. Åström två månaders tjänstledighet från den 24 dennes, har förordnat med. kand. J. Lundberg att under tiden fåsom extra läkare tjänstgöra i nämnda biftrift.

— Omkommen under embetsresa. Hårdradsfiskaren i Östra Göfrfbs fäfgare, Sillström, tfadade fig i torsdags under en embetsresa till Mora till Wemjan genom olyckshändelse med åfbonet fä illa, att han beard fjöt bäden.

— Generalstabsdirektörsembetet. Det förljudes, men wanligt fäll kommentfäre, utrikes Qtidsholmspost, att affäbet af generalstabsdirektör Bernick ej kommer att bewiljas od fäledes ej något chefsombyte inom fullmäktet ega rum för närmare fjöfan.

— Höljande paralell, i hufwudfakt träffande, redogjes af Wimmerbygs Tidning: För kort tid fedan förenämdes ett fällfäg Konganeger i Stockholm. En af ben fråt fjöwer, att när han fom hem, fnäle han fåga fig en ung hustru i fjället för den äldfta af be twå han hade förut. "Jag för nu ber min fjöwer min ej en, ben fofjar endast tre ko", mente han.

Då man fade honom, att det war fjuh od gära od, frågade han: "Qwad är fjuh?" — "Duna gerningar, od ja ber ni tiggas big fjuh fåmen." "Qwad är fjimmel? Är jag ber en qwinna, fom jag tycker om, famt nog att äta, od har jag en fjimmel. Jag will ice fafwa någon annan fjimmel".

Man kunde undra om ice negern fätt beröja åfligter genom att affära herr Kennlkrands föreläsningar, ty benne plägar fraftigt betaga att "på fjuh fafwa od fjimmel", på jorden fäla wi od fäta ben". Men fom negern wartit i Stockholm blott lien tid od fär fäfigt fäe fäfthår ett od af twenfta fjuhfäl, fe od antagligt att han haft beröja åfligter med fig hemifrån.

Herr L:s åfligter od negerns röja emellertid en förmånande tilfäet berutt, att de båda förlägga hjimmelen till jorden.

Med offerde på framfäfningsfättet war bock ben Ifland, att negern, fafsån talande flarfwig engelfka, ändå temligen tydligt angaf, hwari ben mente fin hjimmels fäfthet beftå. Detta lär man ej fä weta på en gång af herr L., men de torde äfwen fäkert fomma ihåg ben hjwerens.

Den teori, fom ofta förweras på förelästningarna, är fäfgäftligen ice fraften af en framfäfning af en ung man, underrättefser hur Stanleys expedition förolycfats. Skarpa fräfter hafwa egt rum med infödingarne, hwilka upprefats genom af araberna utfjutäda falfka uppgifter om affigten med expeditionen.

J medlet af april war expeditionen lägrad i en fog od funde hwarken fomma wibare eller fäkna några nåter.

Stanley är fwårt fårad af en pil od mäbåda bår.

— För brefffriware har en fwenfka, fräken Wiktoria de Bunsen, gjort en uppfinning, hwarom Svrifwes i Bonnemanns Illustrerade den 9 juni:

Under kommungen af Swerige wiftande på Craig Head fäfts wecfan, hafe fräken Wiktoria de Bunsen den åtran att fä weta h. mt fin uppfinning af den f. f. "Bunsen postage-stamp affixer". H. mt war på det höglfa intreßerad od tillfredsfäfäfs med uppfinningen od mottog en modell derat. "Affixern" är en fäkfäkt berätfad od enkel, hwilfen äfwenfäl ligen wäter od fäfter frimärken od brefwewter med ett enda tryck på handtaget, od är af fäert wärde, emär den fparar tib od man ej behöfwer mäta od tinga frimärken fränderfäl eller od tillfäfnadet af brefwewter. Prinfen af Wäles war likafedes mycket intreßerad deraf, od han fäe ett är fehan fäg uppfinningen, od accepterade en apparat, färfäft behäfd för honom.

— Rigbruk af medmennifsors barnhertighet. J Paris har polifen funnit, att de fiefta kymplingar, fom dettfa ute på gatorna, äro i ere fäfernäfäe byggnader af Rue Guinte-Marguerite. Bottenwåningarne i deßa trenne hus innehafwas af wärdshusvärdar, od i deras kälder fammanträffa blinda, lama, fatta od enarmade på aftonen. De gåna ut od gåda fäfgen utfatt od bruk od, de ha äfwen rätt bertill, ty deras inkomfter underfäfga fällan 10 franca om dagen, men äfwen mycket i tillfäfnäfäe tjänare.

J alla qwarter i Paris finnas fappanfäfter, ber mat utbeläs mot affemande af poletter. Många parifare fäfnka figgarne bäfta poletter, men man har fannit under hand att figgarne ofta od ofta mäna beßa poletter utan fälja dem. De äro mana od bättre föda än den fom serweras i fappanfäfterna. Wäfje platfer i Paris äro betämta fäfom Stäfeles kommäjfäfäfä

Meddelanden från allmänheten.

Till presterligt ombud för Kalmar stift vid kyrkomötet föreslås herr prosten *J. Lagerström* af *Ex. intresserad.*

Bref till "Kalmar".

Mönsterås den 22 juni 1888.

Landbruksskolan på Kråkerum.

Wid denna skola hålls årsexamen med eleverna derstädes ofwanstående dag. Anledningen dertill, att examen hålls just wid denna tid, angafs af skolföreståndaren, hr Bir. Ry. Berg, att hans i dessa dagar förende affyllning från orten; betygen utlemnas dock först till hösten, då Kolan kommer att upphöra; till hvilk ändamål en lärare till af denne de återstående 12 medtidja fin lärare till hans upa plats Håkerum, hwarest skolan kommer att fortfälla sin werksamhet.

Examen föreskrifwes af agronomen Ljungdorsson uti geometrisns tillämpning på landbruk, om mejeri m. m.; af bir. Berg uti jordbrukslära; af veterinären Lagergren i läran om djuren och sjukdomarna med berörd förbesjelgning; af botanisten Hedlund i fysiologi och fysik. Det utsiedet mäste lemnas af Kolan, hwilket af tydligen gal fig till fänna wid examen, ett betyg af hwilken tillräcklig och fullt kompetente lärare; det war med wäje som examen afslöthes utaf de många inbjudna egnaemnsmittnena, bland hwilka märkes kommerserre Uffsparre, bofbar Hyqwist, publik Ljungdorsson Rosén och Johansson, riksdagsmännen G. Jonsson och Gflund m. fl. Eleverna gjorde wäl rede för sig; särskilt utmärkte sig de, som både tillämpat hela 3-årskursen. Examen afslutades af kommanderre Uffsparre, som lyckönskade eleverna till den ärtnjutna undervisningen samt ståtade till dem några uppmuntringsord, att fortfarande utmärkaga sig om framtäg på den bana, som de walt; den erhållna undervisningen war en god bårjun till den lärdom och det arbete, som de snart komme att på egen hand utföra.

Efter examens slut inbjöds herr och fru Berg de många närwarande jemte eleverna till middag, som serwerades under de löftsta träden på gården till det gamla herrestället. Efter middagen hölls af skolföreståndare, egnade särskilt åt dir. Berg: fäjom folkföreståndare, tjänsten ledamot od sekreterare uti hushållningssällskapets arbetsutskott, fäjom kommunalman och ywad han för förtjänst werkat till sällskapets bästa, och alla önskade honom jemte familj lycka och framgång på sin nya werksamhetsfält, när han nu komme att affsluta sjuet med Kåkerum. Talen anwexlade med åtskilliga quartettsånger, och när så allt war ändadt hemförde hwar och en ett waraktigt minne från den angenäma affslutningsexamen wid Kråkerums landbruksskola. *—*

*) Detsamma lymmes wäl utfärda kartreinsinger på grund af sällmänningen å Kråkerum m. m.

Hwad nytt från Stockholm?

(Ifrån tillningen "Kalmar".)

Stockholm den 20 juni 1888.

Kongl. operan.

Det wigtiga tenorkapitet har äfsnitt allt annat i bakgrunden. Sedan hoppet att för nästa säsong få sår upträdesen förwärfwa publikens åtkting, Arvid Ödmann, plötsligt försnudde, ha flitiga underhandlingar ägtsis i syfte att från andra håll få tenorkatet besatt. De inledna underhandlingarne med den bantte operasångaren Fr. Brun hafwa nu affstutats, med den utgång att han genom kontrakt fäll sig här från och med wårterminen hösten.

Brun upträdde som gäst å wår opera i hösjan af året. Att han bemäd slog mindre an berodde nog till en ide omständelig mån berpå att han sjöng på sit modersmål, som nog gör fig gott på ön nen, då det är fräga om komisk uppgifter, men som ändmästone för swenska öron omöjligt lämpar fig i allmänhetens lyrisk partier. Ett oeftergifligt wilkor för hr Brs engagerande wid wår lyrisk fcen är ock att han sjunger på swenska.

Äfwen en annan främmande tenor ämnar man, det till en hörjan enbart förskönsta, anfäkta wid kongl. operan för nästa säsong, nemligen en ung franskman, Emile Lafarge. Han är elev af musikkonservatoriet i Paris, och är redan nu ha en gantta omfattande repertoar, såsom "Faust", "Traviata", "Rigoletto", "Romeo och Julia", "Ungenotterna", "Robert" och "Carmen", för att nu nämna de operor som redan äro i Stockholm gifna; widare "Manon", "Lucrce" och "Dodde". Detta lätter ju gankta lofwande.

Det skall dil roligt att se hur förstöret här ut, att nå swenskt jordmån omplanterat en franskt operasångare. Det har man ännu ide prögnat på. Wäl ha wisterligen haft både tyska och italienska sångare, men dessa experiment ha i allmänhet ide lagit fig synnerligen wäl ut. En franskt sångare borde dock kunna med förhöl dadsa fös sig. Franskmännen äro ju ömwärkwundt ett bildadt och intelligent folk, och deras operasångare ha förstånd den förnägan att ide blott kunna sjunga med smak, utan äfwen att med insigt och naturlig lätthet kunna spela, egentligen som man hågst sällan finner förende, hoft i operacomiquer, som ju är franskmännens nåtta fält par préférence.

Er Sellman, som hittills mycket sammetsgrant, men med bruten stämma uppbuert lere af de främsta tenorparterna, har med denna säsong kommit operafcenen och ämnar, efter hwad det förspråkes, sjuga tolan till Zoffiandi.

Ett beaktansvärdt, om ide sägs rent af behöfligt förwärf för operan har man erhållit i fröken Anna Klemming, som i bagarne tätt reengagera fig, tehen det dock mattt fraft frägaslut att hon ffulle under nätta år anträdas en ländersk wiemlands. Fröken Klemming har fnappt under ett år tillhört fcenen, men har under denna tokta tid gjort de snabbaste framsteg. Hon har en tärdeles macker röst, sjunger naturligt och fördrifwt, ser ära ut och är betjuten betydligt ungre ån sitt äldre systers prima donnaros. Hon är ofta mycket omtykt af publiken, som belöningen ffulle uppriktigt sofnat hennes, om hon icke forrfast fin tid lofwande operanerfarenhet.

* * *

I afseende å operans werksamhet i förigt har hr Nordquist redan lätit utarbeta betalfrende planer för repertoar (repertoir eo wos fnefen) fom för rolfördelningar. Operan har fälunda uttigt att ändligen fumma fig arbeta *planmessigt*, hwilket särskilt under de fenaste åren alderig wartit fallet.

* * *

Den dramatiska fcenen har af regeringen erhållit tillfärsd att tortfarande fä benämnas kungliga. Detta lätt naturligtwis äfwen hänbefinnes med den lyrisfa fcenen, som hädanefter ide kär komma att bära det något egenartiga namnet "Kongl. operan", utan, som enklast och naturligast är, *Kongl. operan.*

Hypnotismen och spritdegärt.

Ett märkwärdigt casus, hwilket hwilar på *fullkomligt faktisk* grund, utgör f. n. allmänna samtalsämnet i Stockholm.

En nu wbeläldsrts tjenstepman hårfäldes, bärande ett mycket bekant namn och i wida kretsar fänd för sin artistiska begåfning, fitt dilsnärda, redbara och hjertliga nätten, hårjade för dittillfäg är feden ifrån det en nerwsjukdom, den han, obetänksamt nog, fäte hösna enligt ett "recept", fom en gång fä allmänt tillfrekts professor Malmsten. "Hotembet" blef snart den fjuke mannens dömerman — till hans familjs och många wänners sorg och till hans egen förtwistlan — och under de fenaste åren ha de i mindre ån tre gånger mäste intagas för wård å Sabbatsberg.

Helt nyligen derfräan utkommen, tillräddad han af hjwerkläfarna berättelse, hr Wartwinge, att med första uppfäda dr. Wetterstrand, för att mäjligen genom en hypnotisk behandling fanna wordna fullt återställd till fin fjuthom.

Tjenstemannen fölgde rådet och begynte en hypnotisk kur, med den lyckliga effekt, att han nu upphört att förtära spirituosa — ja blotta luften af fprituhaltiga drycker är nu för f. d. fjuklingen en affyn.

Richter.

Mycket har kristnitis om den tragiska Richterska katastrofen, fom finnes i åskrinnlad grab uppräkfinnena. Och talande beweis ha redan framlagts fom ädagalägga hwem fkulden till Richters förtwistlade handling närmast bradbar.

Jag fan fäg upplysa om att han fjelf tihtigt uttalat fig i famma fyfte. Till närstående personer har han nemligen — efter hwad jag nu bäfta fäkra har erfarit — yttrat att Björnsons betende wore *et Ulfunde* hwarmed tilfägada dessa ord: "betänkar mycket mig!"

Hwad gäres å mera wittnes behof?

Kongl. teatrarnes kronoombud.

Ur ide fälla berättas att för denna beftattning fakfitt beftjenrade perfoner nu lär wara fofrätts-adfeffor T. Westrin härbäfres. *—h—*

Utfällningen i Köpenhamn.

(Ifrån tillningen "Kalmar".)

VII.

Danmarks konfkindustri.

Datom ock ett ögonblicf fe bort från fwensfa industrier, ock wänd fig till den danfka, ock mycket ämne wore att fäga, ock i fället fäta ett äga till wår närmare granne å utfällningen, Danmark. Wi hafwa redan förut fagt, att beft utfällning är inwänd i mindre mån ån i de andra ländernas fall. Wi hafwa äfwen påpekat, att beft utfällning är fjus ock glad; ingen mycket punkt fordumtfar den danfka af fjus, fom utrekafkas från beft monter, hwilka äfwen de i ock för fig äro fjuse ock tiltta, aldra fjuefte beten äfminftone.

Hwad fom ganeft fraqwerar, då man något anfrägt äger ock från fangaftfrån, hwareft ämne fäk fäkfkorgere riktigt tälfa om att fä "profftfte de platfer de fangfige intogo wid inwäningen, jöft förftäfje de alifa utfällningarne i det fom wid förfta pöfwerbef, fäkbar att kanfkje wirrwarr, är den flora platfs en fjwar dispöneracr, och hwad platfen angar, hafwa alla anjprak, ränligo eller ormäfiga, fäkfnt tillgodofebda mängen gång på ett ifwen fjuwan mellanfpänfter.

Det är ett titet wäfgfkefe att gifwa fig af nebfe trapporna och in i betta haf af monterr och mennifkor; man kappar fä fätt bort fig fjelf, i det ben ena grannfäten bran en fit, ben andra bit; ägat irrar fä fätt mellan uppfällningarne och fär det fe nägot fängfände, nägot mockert. Äro denna genaft wäfligo att fära trappen nämare och fä förlorar man fig fä fmärningen i ben wäftnäa fioden, dåres ätt längre bort, allting bibrager att fängfta, ingenting ofbrfaryer en från denna fäntfwed, i hwilfen man i de meft oregenmäfiga furwor och wimflar rör fig, till beft fluttigen tröttefen och den fnoxrande magen återföra en till fig fjelf. Så fäfter man fig, men man är förbi, tofaka mang berda, fom fwensmännen fäga, och wäfen af fagen uppnägas endaft af ett fwagt färaqn från utfällning till utfällning och liknar mett en fjärrfäs fwagt fram blomma en kuten höfbag.

Så mägefär gefaltar fig en utfällningsdag fär nittionio ländn fnabba. Men det war ej fäkrom ock fäfte tata; mt fnäm jn i fäkfet gäna fomma tur fom de nittionio, endaft med den fkilnad, att wi fkola uppfäta ock qwarhälla i minnet nägot af det wi fä fe.

Fjärdnäl i fnalen komma porslins- och terracottafabrikerna med wortliga jätteutfällningar, fom obarmhärtigt fkulle kroäja fina konkurrenter, om dagen fäbanne nägot fig fcum. Äpeftjängis ha de flammat hemma, och ben famling, fom Nöstfamns porslinsfabrik i fwenfka afbeningen möter med, gär i wäfg mening på fäban af fina danfka kollegerna. I det fwenfka fabrikerna är det mera dekorationerna, fom äro fcamfäende, och fäfängt fkulle mara att i *Den kongelige porcellansfabrik* eller *Bing & Grøndahls* uttällningar fäta maten till porslinsmäningen. Men tänker man på fäjfkan materialet, den form man gifwit defsamma, fä finnes å uttällningen intet, fom bernäd kan jämföras. Den näfta färe hufwudgruppen uttällarne är gaffbjnebernas. Man forentigen hämner äfwer den öfwerädäga prakt, den riftaftiget beft 14 beltagare utwecfla. Här fer man en inbjft gamfäl i guld ock nägra hundrad brilljanter fom fnäter, här kopia af den altarcruppfats — fjuffäter, trufäfig, winfamma, fäll, obetatsjt ock talrik — hwilket förtäbers wid flättebranden i Chriftiania, hwa, för en fung Chriftiania tabrikant, fäfter wenne fina winkar å danfka folket, fedan komman gen afsägt fig den patäntfta nationalgäfman af ett jäfftäft i Jäfkjöbing. Widare att i tnäfeta, fernäfe ock hjämäg, fä att äga blåndats, och man kan ej hjelpa om en hemlig ängfan om att ega ett eller annat banar fig wäg i ens hjerna. Hwad uppfäla wi hwarfäer gent emot denna fäwärmning af guld, filfwer ock adda fteraa? Intet; i egentlig mening fnä ingen guldfwed inom fwenfka afbeningen, och man frägar fig fäjängt, hwarfäer ide *när* fäer fäbrikerna — ja, om fkjtar fä fäer fräftäigt, ni wet, — hwarfäer ide han kommit att bruta en fans bär.

Skibäer in i hwirfwen, och wara blickar fäängfäa ide, men glöa äfwer en mängd fjuffäa, fiurwäfgifta, nautifka ock matematifka instrument, hom hr förefimmo till fabant antal, att utfällningen i denna nägg wäfer fig med guldmedaljerna. Wäfen i betta fad har ingen jöft att göra danfkarne ängen ftridig; Danmark titmar å flera omräden en fegrare, fom, ednan inman äftdaarne antändes fäet fine fenber på porten. Men man mäfte nedgifwa, att fegraren fer nobel ut och att hans wapen äro gäda, eller med andra ord; det fkulle — fät wara Sweerige har fin ärr Zhrrells regifferande meteorograf — fäfwa nägot nöd fnäft att ena nä upp till fumma höjd fom de danfke instrumentmakarnes.

Om fäfta wi på pappersfäbriker, af fmiffa en *Dreyssen & Söners*, har en mycket mäkordnad uttällning inom ock under en montre i indöft fät, till hwilken fäftäs höna de fjra wäftäga efanfmäfmedena med fina fmäkar, fom präda fäderna. Men papperet? Man wet ingenting, fä? pofismäfaren, men det fanna wi tröggt äta fetmindwäg på, det i fäkfet fäl fäg wara fwenfke fäbrifer wäd en jemförefe.

En liten prydlig montre i naggrann rococofit fanna wi ej underlåta att beräfter omnämna. Den innehåller ett antal fäfter, ock det behöfwer ej ägas, att wärkef "jubelupplagan" af Ludwig Holbergs tomber. Ock jä hämna wi ägonblicket beräfter inför den wäftäga uppfällning af pelaworer, fom äfwerfä tröms af en täkjern. Den är förwrtadt, denna uttällning från bundtmakare *Trolle*, men mänta bara, Norge är inte för inte jöfogelarnas förlofwade land, och wi fkola i finan tid beftrifwa en uttällning, mot hwilken den Trolleftfa fäfkefräm.

Nu hafwa wi jem hafigaft genomgått allt, fom beftimmes å qaftwet inom danfka afbeningens mibbhall; mycket mera finnde ha wartit att omnämna, men, fom fagdt, man fer jä mycket, att näppeligen allt fan hinna beftrifwas. Mt fkola nu göra en rond i "fäjer och fäbefäbe" till fäger ock wenfter om mibbhallen.

I fäjerna till wenfter mäta oß danfka finäfare, fademakare ock mäfare med en rad mycket mäfen uttällningar. Uttällningen ock det wäfgäende arbetet bibraga att göra äffäbarhajen permanent. De fom meft intreffera af beftä "fäjer", fom de ja danfka fäfna, äro de bäda jom mäbeftfaman *C. B. Jansen* i Köpenhamn ock Ingenjör Ödmann.

Den ena, fom wetter in mot förbarumen, är deforerad i praktfull rococofit med mäbler, bradäfäfa, ock ägnad åt en ung färaqsfa, att det med nog kä kallas lunglint. Den andra är mäfänäna meru intreffant, men ej fullt fä praktfull; det är en tregen fopia af ett rokrum, fom beftämer fig i kaffeqrofsfäen ock mercantem Gamfäs bäda, jom franmfääter fäten fä Fredrif den andres tid. Anledningen till hr G:s "lune" att wilja ega ett dylift rum wor att ett honom tilfäräqt fuss i en af jamfäna fäjer en ofäfäg fuxfäl trebäd, hwarwid man pätraffäde en del wäfbenarade paneler fän den tiden. Dessa paneler fäto hr G. dels uppfäta i hans andra uthängnad warande wäning, dels förarbeta till mäbler, jom nu, ad de fäna uttällningen, fäola intage fin plats i nämda rum.

Widare fäda raden utefter är det mäbler, af alla fäag och till priffer fom ffulle anfes för fäga om de ej motfwarade det eleganta arbetet. Emellanåt mäter man en gobelin- eller gyllenläderuttällning, fom wäfar danfkarnes framfteg på beftä omräden.

Gå wi in i fäbefäpen från pä wenftra fäden fränängnäen räknad, fä är det forfäranda trätäfen jom fäag wäl uppmärfamfäet i anfpräk. Stäfkfäla möbelamäg, eleganta bäjäarder och fwarfwerierfäkfäar äro äfwen ordnade om fwartamnet ock jäfwa ett mäfäfäet i behagamäa liggande fäenfäkfäällningen äro fräddarne ordnade i bredd med mobäfterna, jom flöja med fäben, fammet, blommor ock fjäder. Bäl- ock fäenfäerfäerbäden äro fäl fäen uttällnäda fäe fig, ock de man ide fäjer betwandrad i fäenfäen att äfäckomma träd ock illuftrationer, jä har man fäär gödt tillfäfäe till fäbäer i jäkft fonn. Litografier finnas i fäort antäl, en del präftägt uttäfäen fäen fäg monter, hwilka äfwen de i ock för fig äro fäjfa ock tiäta, äfära fäyfäe beten äfminftone.

Hwad fom ganeft fraqwerar, då man något anfräqt äger ock från fangaftfrån, hwareft ämne fäk fäkfkorgere riktigt täfa om att fä "profftfte de platfer de fangfige intogo wid inwäningen, jöft förftäfje de alifa uttällningarne i det fom wid förfta pöfwerbef, fäkbar att kanfkje wirrwarr, är den flora platfs en fjwar dispöneracr, och hwad platfen angar, hafwa alla anjprak, ränligo eller ormäfiga, fäkfnt tillgodofebda mängen gång på ett ifwen fjuwan mellanfpänfter.

Det är ett titet wäfgfkefe att gifwa fig af nebfe trapporna och in i betta haf af monterr och mennifkor; man kappar fä fätt bort fig fjelf, i det ben ena grannfäten bran en fit, ben andra bit; ägat irrar fä fätt mellan uppfällningarne och fär det fe nägot fängfände, nägot mockert. Äro denna genaft wäfligo att fära trappen nämare och fä förlorar man fig fä fmärningen i ben wäftnäa fioden, dåres ätt längre bort, allting bibrager att fängfta, ingenting ofbrfaryer en från denna fäntfwed, i hwilfen man i de meft oregenmäfiga furwor och wimflar rör fig, till beft fluttigen tröttefen och den fnoxrande magen återföra en till fig fjelf. Så fäfter man fig, men man är förbi, tofaka mang berda, fom franmfäämnen fäga, ock wäfen af fagen uppnägas endaft af ett fwagt färaqn från uttällning till uttällning ock liknar mett en fjärrfäs fwagt främ blomma en kuten höfbag.

Så mägefär gefaltar fig en uttällningsdag fär nittionio ländn fnabba. Men det war ej fäkrom ock fäfte tata; mt fnäm jn i fäkfet gäna fomma tur fom de nittionio, endaft med den fkilnad, att wi fkola uppfäta ock qwarhälla i minnet nägot af det wi fä fe.

Fjärdnäl i fnalen komma porslins- och terracottafabrikerna med wortliga jätteutfällningar, fom obarmhärtigt fkulle kroäja fina konkurrenter, om dagen fäbanne nägot fig fcum. Äpeftjängis ha de flammat hemma, och ben famling, fom Nöstfamns porslinsfabrik i fwenfka afbeningen möter med, gär i wäfg mening på fäban af fina danfka kollegerna. I det fwenfka fäbrifer äro det mera dekorationerna, fom äro fcamfäende, och fäfängt fkulle mara att i *Den kongelige porcellansfabrik* eller *Bing & Grøndahls* uttällningar fäta maten till porslinsmäningen. Men tänker man på fäjfkan materialet, den form man gifwit defsamma, fä finnes å uttällningen intet, fom bernäd kan jämföras. Den näfta färe hufwudgruppen uttällarne är gaffbjnebernas. Man forentigen hämner äfwer den öfwerädäga prakt, den riftaftiget beft 14 beltagare utwecfla. Här fer man en inbjft gamfäl i guld ock nägra hundrad brilljanter fom fnäter, här kopia af den altarcruppfats — fjuffäter, trufäfig, winfamma, fäll, obetatsjt ock talrik — hwilket förtäbers wid flättebranden i Chriftiania, hwa, för en fung Chriftiania tabrikant, fäfter wenne fina winkar å danfka folket, fedan komman gen afsägt fig den patäntfta nationalgäfman af ett jäfftäft i Jäfkjöbing. Widare att i tnäfeta, fernäfe ock hjämäg, fä att ägat blåndats, och man kan ej hjelpa om en hemlig ängfan om att ega ett eller annat banar fig wäg i ens hjerna. Hwad uppfäla wi hwarfäer gent emot denna fäwärmning af guld, filfwer ock adda fteraa? Intet; i egentlig mening fnä ingen guldfwed inom fwenfka afbeningen, och man frägar fig fäjängt, hwarfäer ide *när* fäer fäbrikerna — ja, om fkjtar fä fäer fräftäigt, ni wet, — hwarfäer ide han kommit att bruta en fans bär.

Skibäer in i hwirfwen, och wara blickar fäängfäa ide, men glöa äfwer en mängd fjuffäa, fiurwäfgifta, nautifka ock matematifka instrument, hom hr förefimmo till fabant antal, att uttällningen i denna nägg wäfer fig med guldmedaljerna. Wäfen i betta fad har ingen jöft att göra danfkarne ängen ftridig; Danmark titmar å flera omräden en fegrare, fom, ednan inman äftdaarne antändes fäet fine fenber på porten. Men man mäfte nedgifwa, att fegraren fer nobel ut och att hans wapen äro gäda, eller med andra ord; det ffulle — fät wara Sweerige har fin ärr Zhrrells regifferande meteorograf — fäfwa nägot nöd fnäft att ena nä upp till fumma höjd fom de danfke instrumentmakarnes.

Då fäfta wi på pappersfäbriker, af fmiffa en *Dreyssen & Söners*, har en mycket mäkordnad uttällning inom ock under en montre i indöft fät, till hwilken fäftäs höna de fjra wäftäga efanfmäfmedena med fina fmäkar, fom präda fäderna. Men papperet? Man wet ingenting, fä? pofismäfaren, men det fanna wi tröggt äta fetmindwäg på, det i fäkfet fäl fäg wara fwenfke fäbrifer wäd en jemförefe.

En liten prydlig montre i naggrann rococofit fanna wi ej underlåta att beräfter omnämna. Den innehåller ett antal fäfter, och det behöfwer ej ägas, att wärkef "jubelupplagan" af Ludwig Holbergs tomber. Ock jä hämna wi ägonblicket beräfter inför den wäftäga uppfäläning af pelaworer, fom äfwerfä tröms af en täkjern. Den är förwrtadt, denna uttällning från bundtmakare *Trolle*, men mänta bara, Norge är inte för inte jöfogelarnas förlofwade land, och wi fkola i finan tid beftrifwa en uttällning, mot hwilken den Trolleftfa fäfkefräm.

Nu hafwa wi jem hafigaft genomgått allt, fom beftimmes å qaftwet inom danfka afbeningens mibbhall; mycket mera finnde ha wartit att omnämna, men, fom fagdt, man fer jä mycket, att näppeligen allt fan hinna beftrifwas. Mt fkola nu göra en rond i "fäjer och fäbefäbe" till fäger och wenfter om mibbhallen.

I fäjerna till wenfter mäta oß danfka finäfare, fademakare ock mäfare med en rad mycket mäfen uttällningar. Uttällningen ock det wäfgäende arbetet bibraga att göra äffäbarhajen permanent. De fom meft intreffera af beftä "fäjer", fom de ja danfka fäfna, äro de bäda jom mäbeftfaman *C. B. Jansen* i Köpenhamn ock Ingenjör Ödmann.

Den ena, fom wetter in mot förbarumen, är deforerad i praktfull rococofit med mäbler, bradäfäfa, ock ägnad åt en ung färaqsfa, att det med nog kä kallas lunglint. Den andra är mäfänäna meru intreffant, men ej fullt fä praktfull; det är en tregen fopia af ett rokrum, fom beftämer fig i kaffeqrofsfäen ock mercantem Gamfäs bäda, jom franmfääter fäten fä Fredrif den andres tid. Anledningen till hr G:s "lune" att wilja ega ett dylift rum wor att ett honom tilfräqt fuss i en af jamfäna fäjer en ofäfäg fuxfäl trebäd, hwarwid man pätraffäde en del wäfbenarade paneler fän den tiden. Dessa paneler fäto hr G. dels uppfäta i hans andra uthängnad warande wäning, dels förarbeta till mäbler, jom nu, ad de fäna uttällningen, fäola intage fin plats i nämda rum.

Widare fäda raden utefter är det mäbler, af alla fäag och till priffer fom ffulle anfes för fäga om de ej motfwarade det eleganta arbetet. Emellanåt mäter man en gobelin- eller gyllenläderuttällning, fom wäfar danfkarnes framfteg på beftä omräden.

Gå wi in i fäbefäpen från pä wenftra fäden fränängnäen räknad, fä är det forfäranda trätäfen jom fäag wäl uppmärfamfäet i anfpräk. Stäfkfäla möbelamäg, eleganta bäjäarder och fwarfwerierfäkfäar äro äfwen ordnade om fwartamnet ock jäfwa ett mäfäfäet i behagamäa liggande fäenfäkfäällningen äro fräddarne ordnade i bredd med mobäfterna, jom flöja med fäben, fammet, blommor ock fjäder. Bäl- ock fäenfäerfäerbäden äro fäl fäen uttällnäda fäe fig, ock de man ide fäen bewandrad i fäenfäen att äfäckomma träd ock illuftrationer, jä har man fäär gödt tillfäfäe till fäbäer i jäkft fonn. Litografier finnas i fäort antäl, en del präftägt uttäfäen fäen fäg monter, hwilka äfwen de i ock för fig äro fäjfa ock tiäta, äfära fäyfäe beten äfminftone.

Hwad fom ganeft fraqwerar, då man något anfräqt äger ock från fangaftfrån, hwareft ämne fäk fäkfkorgere riktigt täfa om att fä "profftfte de platfer de fangfige intogo wid inwäningen, jöft förftäfje de alifa uttällningarne i det fom wid förfta pöfwerbef, fäkbar att kanfkje wirrwarr, är den flora platfs en fjwar dispöneracr, och hwad platfen angar, hafwa alla anjprak, ränligo eller ormäfiga, fäkfnt tillgodofebda mängen gång på ett ifwen fjuwan mellanfpänfter.

Det är ett titet wäfgfkefe att gifwa fig af nebfe trapporna och in i betta haf af monterr och mennifkor; man kappar fä fätt bort fig fjelf, i det ben ena grannfäten bran en fit, ben andra bit; ägat irrar fä fätt mellan uppfällningarne och fär det fe nägot fängfände, nägot mockert. Äro denna genaft wäfligo att fära trappen nämare och fä förlorar man fig fä fmärningen i ben wäftnäa fioden, dåres ätt längre bort, allting bibrager att fängfta, ingenting ofbrfaryer en från denna fäntfwed, i hwilfen man i de meft oregenmäfiga furwor och wimflar rör fig, till beft fluttigen tröttefen och den fnoxrande magen återföra en till fig fjelf. Så fäfter man fig, men man är förbi, tofaka mang berda, fom franmfäämnen fäga, ock wäfen af fagen uppnägas endaft af ett fwagt färaqn från uttällning till uttällning ock liknar mett en fjärrfäs fwagt främ blomma en kuten höfbag.

Så mägefär gefaltar fig en uttällningsdag fär nittionio ländn fnabba. Men det war ej fäkrom ock fäfte tata; mt fnäm jn i fäkfet gäna fomma tur fom de nittionio, endaft med den fkilnad, att wi fkola uppfäta ock qwarhälla i minnet nägot af det wi fä fe.

Fjärdnäl i fnalen komma porslins- och terracottafabrikerna med wortliga jätteutfällningar, fom obarmhärtigt fkulle kroäja fina konkurrenter, om dagen fäbanne nägot fig fcum. Äpeftjängis ha de flammat hemma, och ben famling, fom Nöstfamns porslinsfabrik i fwenfka afbeningen möter med, gär i wäfg mening på fäban af fina danfka kollegerna. I det fwenfka fäbrifer äro det mera dekorationerna, fom äro fcamfäende, och fäfängt fkulle mara att i *Den kongelige porcellansfabrik* eller *Bing & Grøndahls* uttällningar fäta maten till porslinsmäningen. Men tänker man på fäjfkan materialet, den form man gifwit defsamma, fä finnes å uttällningen intet, fom bernäd kan jämföras. Den näfta färe hufwudgruppen uttällarne äro gaffbjnebernas. Man forentigen hämner äfwer den öfwerädäga prakt, den riftaftiget beft 14 beltagare utwecfla. Här fer man en inbjft gamfäl i guld ock nägra hundrad brilljanter fom fnäter, här kopia af den altarcruppfats — fjuffäter, trufäfig, winfamma, fäll, obetatsjt ock talrik — hwilket förtäbers wid flättebranden i Chriftiania, hwa, för en fung Chriftiania tabrikant, fäfter wenne fina winkar å danfka folket, fedan komman gen afsägt fig den patäntfta nationalgäfman af ett jäfftäft i Jäfkjöbing. Widare att i tnäfeta, fernäfe ock hjämäg, fä att ägat blåndats, och man kan ej hjelpa om en hemlig ängfan om att ega ett eller annat banar fig wäg i ens hjerna. Hwad uppfäla wi hwarfäer gent emot denna fäwärmning af guld, filfwer ock adda fteraa? Intet; i egentlig mening fnä ingen guldfwed inom fwenfka afbeningen, och man frägar fig fäjängt, hwarfäer ide *när* fäer fäbrikerna — ja, om fkjtar fä fäer fräftäigt, ni wet, — hwarfäer ide han kommit att bruta en fans bär.

Skibäer in i hwirfwen, och wara blickar fäängfäa ide, men glöa äfwer en mängd fjuffäa, fiurwäfgifta, nautifka ock matematifka instrument, hom hr förefimmo till fabant antal, att uttällningen i denna nägg wäfer fig med guldmedaljerna. Wäfen i betta fad har ingen jöft att göra danfkarne ängen ftridig; Danmark titmar å flera omräden en fegrare, fom, ednan inman äftdaarne antändes fäet fine fenber på porten. Men man mäfte nedgifwa, att fegraren fer nobel ut och att hans wapen äro gäda, eller med andra ord; det ffulle — fät wara Sweerige har fin ärr Zhrrells regifferande meteorograf — fäfwa nägot nöd fnäft att ena nä upp till fumma höjd fom de danfke instrumentmakarnes.

Då fäfta wi på pappersfäbriker, af fmiffa en *Dreyssen & Söners*, har en mycket mäkordnad uttällning inom ock under en montre i indöft fät, till hwilken fäftäs höna de fjra wäftäga efanfmäfmedena med fina fmäkar, fom präda fäderna. Men papperet? Man wet ingenting, fä? pofismäfaren, men det fanna wi tröggt äta fetmindwäg på, det i fäkfet fäl fäg wara fwenfke fäbrifer wäd en jemförefe.

En liten prydlig montre i naggrann rococofit fanna wi ej underlåta att beräfter omnämna. Den innehåller ett antal fäfter, och det behöfwer ej ägas, att wärkef "jubelupplagan" af Ludwig Holbergs tomber. Ock jä hämna wi ägonblicket beräfter inför den wäftäga uppfäläning af pelaworer, fom äfwerfä tröms af en täkjern. Den är förwrtadt, denna uttällning från bundtmakare *Trolle*, men mänta bara, Norge är inte för inte jöfogelarnas förlofwade land, och wi fkola i finan tid beftrifwa en uttällning, mot hwilken den Trolleftfa fäfkefräm.

Nu hafwa wi jem hafigaft genomgått allt, fom beftimmes å qaftwet inom danfka afbeningens mibbhall; mycket mera finnde ha wartit att omnämna, men, fom fagdt, man fer jä mycket, att näppeligen allt fan hinna beftrifwas. Mt fkola nu göra en rond i "fäjer och fäbefäbe" till fäger och wenfter om mibbhallen.

I fäjerna till wenfter mäta oß danfka finäfare, fademakare ock mäfare med en rad mycket mäfen uttällningar. Uttällningen ock det wäfgäende arbetet bibraga att göra äffäbarhajen permanent. De fom meft intreffera af beftä "fäjer", fom de ja danfka fäfna, äro de bäda jom mäbeftfaman *C. B. Jansen* i Köpenhamn ock Ingenjör Ödmann.

Den ena, fom wetter in mot förbarumen, är deforerad i praktfull rococofit med mäbler, bradäfäfa, ock ägnad åt en ung färaqsfa, att det med nog kä kallas lunglint. Den andra är mäfänäna meru intreffant, men ej fullt fä praktfull; det är en tregen fopia af ett rokrum, fom beftämer fig i kaffeqrofsfäen ock mercantem Gamfäs bäda, jom franmfääter fäten fä Fredrif den andres tid. Anledningen till hr G:s "lune" att wilja ega ett dylift rum wor att ett honom tilfräqt fuss i en af jamfäna fäjer en ofäfäg fuxfäl trebäd, hwarwid man pätraffäde en del wäfbenarade paneler fän den tiden. Dessa paneler fäto hr G. dels uppfäta i hans andra uthängnad warande wäning, dels förarbeta till mäbler, jom nu, ad de fäna uttällningen, fäola intage fin plats i nämda rum.

Widare fäda raden utefter är det mäbler, af alla fäag och till priffer fom ffulle anfes för fäga om de ej motfwarade det eleganta arbetet. Emellanåt mäter man en gobelin- eller gyllenläderuttällning, fom wäfar danfkarnes framfteg på beftä omräden.

Gå wi in i fäbefäpen från pä wenftra fäden fränängnäen räknad, fä är det forfäranda trätäfen jom fäag wäl uppmärfamfäet i anfpräk. Stäfkfäla möbelamäg, eleganta bäjäarder och fwarfwerierfäkfäar äro äfwen ordnade om fwartamnet ock jäfwa ett mäfäfäet i behagamäa liggande fäenfäkfäällningen äro fräddarne ordnade i bredd med mobäfterna, jom flöja med fäben, fammet, blommor ock fjäder. Bäl- ock fäenfäerfäerbäden äro fäl fäen uttällnäda fäe fig, ock de man ide fäen bewandrad i fäenfäen att äfäckomma träd ock illuftrationer, jä har man fäär gödt tillfäfäe till fäbäer i jäkft fonn. Litografier finnas i fäort antäl, en del präftägt uttäfäen fäen fäg monter, hwilka äfwen de i ock för fig äro fäjfa ock tiäta, äfära fäyfäe beten äfminftone.

Hwad fom ganeft fraqwerar, då man något anfräqt äger ock från fangaftfrån, hwareft ämne fäk fäkfkorgere riktigt täfa om att fä "profftfte de platfer de fangfige intogo wid inwäningen, jöft förftäfje de alifa uttällningarne i det fom wid förfta pöfwerbef, fäkbar att kanfkje wirrwarr, är den flora platfs en fjwar dispöneracr, och hwad platfen angar, hafwa alla anjprak, ränligo eller ormäfiga, fäkfnt tillgodofebda mängen gång på ett ifwen fjuwan mellanfpänfter.

Det är ett titet wäfgfkefe att gifwa fig af nebfe trapporna och in i betta haf af monterr och mennifkor; man kappar fä fätt bort fig fjelf, i det ben ena grannfäten bran en fit, ben andra bit; ägat irrar fä fätt mellan uppfällningarne och fär det fe nägot fängfände, nägot mockert. Äro denna genaft wäfligo att fära trappen nämare och fä förlorar man fig fä fmärningen i ben wäftnäa fioden, dåres ätt längre bort, allting bibrager att fängfta, ingenting ofbrfaryer en från denna fäntfwed, i hwilfen man i de meft oregenmäfiga furwor och wimflar rör fig, till beft fluttigen tröttefen och den fnoxrande magen återföra en till fig fjelf. Så fäfter man fig, men man är förbi, tofaka mang berda, fom franmfäämnen fäga, ock wäfen af fagen uppnägas endaft af ett fwagt färaqn från uttällning till uttällning ock liknar mett en fjärrfäs fwagt främ blomma en kuten höfbag.

Så mägefär gefaltar fig en uttällningsdag fär nittionio ländn fnabba. Men det war ej fäkrom ock fäfte tata; mt fnäm jn i fäkfet gäna fomma tur fom de nittionio, endaft med den fkilnad, att wi fkola uppfäta ock qwarhälla i minnet nägot af det wi fä fe.

Fjärdnäl i fnalen komma porslins- och terracottafabrikerna med wortliga jätteutfällningar, fom obarmhärtigt fkulle kroäja fina konkurrenter, om dagen fäbanne nägot fig fcum. Äpeftjängis ha de flammat hemma, och ben famling, fom Nöstfamns porslinsfabrik i fwenfka afbeningen möter med, gär i wäfg mening på fäban af f